

Svet
Evropske unije

Bruselj, 9. december 2021
(OR. en)

14205/21

**Medinstitucionalna zadeva:
2021/0411 (COD)**

IXIM 260
ENFOPOL 460
JAI 1279
CODEC 1519
COMIX 576
IA 202

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	9. december 2021
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2021) 782 final
Zadeva:	Predlog DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o izmenjavi informacij med organi kazenskega pregona držav članic ter razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2021) 782 final.

Priloga: COM(2021) 782 final

Bruselj, 8.12.2021
COM(2021) 782 final

2021/0411 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o izmenjavi informacij med organi kazenskega pregona držav članic ter razveljavitvi
Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ**

{SEC(2021) 420 final} - {SWD(2021) 374 final} - {SWD(2021) 377 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Splošno ozadje

Kot je določeno v strategiji EU za varnostno unijo¹, novi agendi EU za boj proti terorizmu² in strategiji EU za boj proti organiziranemu kriminalu za obdobje 2021–2025³, nadnacionalne grožnje zahtevajo usklajen, bolj ciljno usmerjen in prilagojen odziv. Medtem ko imajo nacionalni organi, ki delujejo na terenu, osrednjo vlogo v boju proti organiziranemu kriminalu in terorizmu, pa so ukrepi na ravni Unije in svetovna partnerstva bistveni za zagotovitev učinkovitega sodelovanja ter izmenjave informacij in znanja med nacionalnimi organi, ki sta podprta s skupnim kazensko-pravnim okvirom in učinkovitimi finančnimi sredstvi. Organizirani kriminal in terorizem sta poleg tega značilna za povezavo med notranjo in zunanjo varnostjo. Te grožnje se širijo prek meja ter se manifestirajo v organiziranih kriminalnih združbah in terorističnih skupinah, ki se ukvarjajo z najrazličnejšimi kriminalnimi dejavnostmi.

Na območju brez nadzora na notranjih mejah (v nadaljnjem besedilu: schengensko območje⁴) bi morali imeti policisti v eni državi članici enakovreden dostop do informacij, ki so na voljo njihovim kolegom v drugi državi članici (zanje bi morali veljati enaki pogoji). Morali bi učinkovito in privzeto sodelovati po vsej Uniji. Izmenjava informacij o kazenskih zadevah je torej ključni omogočiteljni dejavnik za zaščito varnosti na schengenskem območju.

Skupaj z odpravo nadzora na notranjih mejah znotraj schengenskega območja je bil na podlagi Schengenske konvencije (CISA) sklenjen dogovor o sklopu pravil za izmenjavo informacij in policijsko sodelovanje. Poleg tega je bil vzpostavljen Schengenski informacijski sistem (SIS), s katerim je bila oblikovana skupna podatkovna zbirka EU o varnosti in mejah, ki vsebuje informacije o iskanih in pogrešanih osebah ter predmetih v obliki razpisov ukrepov.

Po navedbah v oceni ogroženosti zaradi hudih kaznivih dejanj in organiziranega kriminala v EU iz leta 2021 (v nadaljnjem besedilu: ocena EU SOCTA) je več kot 70 % organiziranih kriminalnih združb prisotnih v več kot treh državah članicah⁵. V oceni EU SOCTA iz leta 2021 in evropskem poročilu centra EMCDDA o drogah za leto 2021⁶ je opisanih več področij, na katerih se obseg hudih kaznivih dejanj in organiziranega kriminala očitno povečuje. Hkrati je ogroženost EU zaradi terorizma še vedno visoka, kot je navedeno v agendi EU za boj proti terorizmu iz decembra 2020⁷.

Schengensko območje je največje območje prostega gibanja na svetu. Več kot 420 milijonom ljudi omogoča, da se prosto gibajo, prav tako pa zagotavlja neoviran pretok blaga in storitev. Z odpravo nadzora na mejah med državami članicami je schengensko območje postalo del

¹ COM(2020) 605 final.

² COM(2020) 795 final.

³ COM(2021) 170 final.

⁴ Schengensko območje sestavljajo Avstrija, Belgija, Češka, Danska, Estonija, Finska, Francija, Grčija, Islandija, Italija, Latvija, Lihtenštajn, Litva, Luksemburg, Madžarska, Malta, Nemčija, Nizozemska, Norveška, Poljska, Portugalska, Slovaška, Slovenija, Španija, Švedska in Švica.

⁵ Europol (2021), *Ocena ogroženosti zaradi hudih kaznivih dejanj in organiziranega kriminala v Evropski uniji (EU SOCTA)*.

⁶ Evropski center za spremljanje drog in zasvojenosti z drogami (EMCDDA), *Evropsko poročilo o drogah za leto 2021*.

⁷ COM(2020) 795 final.

evropskega načina življenja. Schengensko območje je simbol notranje povezanosti Evrope in sodelovanja med evropskimi državljanami in državljani⁸. Prispeva tudi k učinkovitemu delovanju enotnega trga in s tem k rasti gospodarstva Unije⁹.

Vendar zaradi vse večje mobilnosti ljudi v EU nastajajo tudi dodatni izzivi pri preprečevanju groženj kriminala in boju proti njim ter pri zagotavljanju javne varnosti. Skoraj 2 milijona ljudi se je dnevno vozilo čez mejo, vključno z 1,3 milijona čezmejnih delavcev¹⁰. Kljub pandemiji COVID-19, ki je zmanjšala mobilnost znotraj EU, bo pretok ljudi v prihodnosti verjetno še naprej pomemben.

V zadnjih letih je vrsta kriz in izzivov, zaradi katerih je več držav članic ponovno uvedlo nadzor na notranjih mejah, schengensko območje postavila na preizkušnjo. En razlog, ki so ga države članice navedle za tako odločitev, so bila nenadzorovana sekundarna gibanja¹¹ migrantov brez urejenega statusa, glede katerih te države članice menijo, da resno ogrožajo javni red ali notranjo varnost, s čimer upravičujejo potrebo po ponovni uvedbi nadzora na mejah. V skladu z Uredbo (EU) 2016/399¹² (v nadaljnjem besedilu: zakonik o schengenskih mejah) je mogoče začasno ponovno uvedbo nadzora na mejah vzpostaviti le za omejeno obdobje, v izjemnih okoliščinah (kot je bila migracijska kriza v letih 2015/2016) in kot skrajni ukrep. Zlasti so mogoče izboljšave v zvezi z uporabo policijskih preverjanj in sodelovanjem, seveda vključno z izmenjavo informacij in komunikacijo. S temi ukrepi, zlasti če so združeni, je mogoče pri nadzoru sekundarnih gibanj doseči enake rezultate kot z začasnim nadzorom na notranjih mejah, pri čemer ti ukrepi tudi manj posegajo v prosti pretok oseb, blaga in storitev.

Hitro spreminjajoča se krajina kriminalnih dejavnosti in mobilnost ljudi kažeta, da je čezmejno sodelovanje med organi kazenskega pregona v EU in na schengenskem območju ključno za obravnavanje kaznivih dejanj, državljanom in državljanom EU ter državljanom in državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo na ozemlju, pa omogoča, da varno uveljavljajo svoje pravice do prostega gibanja. Vendar pomembni izzivi v zvezi z zmožnostjo organov kazenskega pregona za uspešno in učinkovito izmenjavo informacij s sorodnimi organi v drugih državah članicah ostajajo. Ta zmogljivost se med državami članicami še vedno zelo razlikuje, kar poudarja stopnjo razdrobljenosti, ki škoduje uspešnosti in učinkovitosti izmenjave informacij. Posledično storilci kaznivih dejanj in kriminalne združbe to neučinkovitost še naprej izkoriščajo za čezmejno delovanje, sekundarna gibanja migrantov brez urejenega statusa pa bodo še naprej predstavljala težavo.

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Splošni cilj tega predloga je, da se zakonsko uredijo organizacijski in postopkovni vidiki izmenjave informacij med organi kazenskega pregona v EU, da bi se prispevalo k uspešni in učinkoviti izmenjavi takih informacij, s tem pa k varovanju v celoti delujočega in odpornega schengenskega območja. Predlog (zlasti) ne posega v pravila, ki urejajo izmenjavo informacij v zvezi z razpisi ukrepov v sistemu SIS prek uradov za zahtevo za dopolnilne podatke pri vnosih držav članic (SIRENE).

Ta predlog *direktive o izmenjavi informacij med organi kazenskega pregona držav članic* je del usklajenega svežnja, ki ga sestavljajo tudi predlog priporočila Sveta za okrepitev

⁸ Eurobarometer 474: *The Schengen Area (Schengensko območje)*.

⁹ COM(2021) 277 final z dne 2. junija 2021.

¹⁰ Evropska komisija (2017), *Spodbujanje rasti in kohezije v obmejnih regijah EU*.

¹¹ Drugi najpogostejši razlogi, ki so jih sporočile države članice, so vključevali migracijsko krizo v letih 2015/2016, stalne teroristične grožnje in pandemijo COVID-19.

¹² Uredba (EU) 2016/399 (zakonik o schengenskih mejah).

operativnega čezmejnega policijskega sodelovanja, predlog uredbe o reviziji mehanizma avtomatizirane izmenjave podatkov za policijsko sodelovanje (okvir Prüm II) in predlog za spremembo zakonika o schengenskih mejah, kot je določeno v sporočilu Komisije iz junija 2021 z naslovom „Strategija za v celoti delujoče in odporno schengensko območje“¹³. Skupni namen vseh teh predlogov je vzpostaviti kodeks policijskega sodelovanja za racionalizacijo, okrepitev, razvoj, posodobitev in olajšanje sodelovanja na področju kazenskega pregona med zadevnimi nacionalnimi agencijami ter s tem za podporo državam članicam pri njihovem boju proti hudim kaznivim dejanjem, organiziranemu kriminalu in terorizmu.

Ob popolnem upoštevanju mnenja, ki ga je izrazil sozakonodajalec, ta predlog temelji na ugotovitvah, ki so predstavljene v priloženi oceni učinka. Te ugotovitve zajemajo tudi informacije, analize in priporočila, ki izhajajo iz schengenskih ocenjevanj na področju policijskega sodelovanja, ki so se izvajala zadnjih šest let, sporočila Komisije o nadaljnjih korakih pri usklajevanju pravnega reda nekdanjega tretjega stebra s pravili o varstvu podatkov¹⁴, obsežnih posvetovanj z ustreznimi deležniki v zadnjih dveh letih ter pomembnega sklopa smernic Sveta, oblikovanih v zadnjih 15 letih. Na podlagi te kombinirane analize so bili opredeljeni trije glavni cilji. Namen tega predloga je, da se ti cilji dosežejo z obravnavanjem treh osnovnih težav.

(1) Neobstoj jasnih in strogih skupnih pravil o izmenjavi informacij

Prvi cilj tega predloga je z natančnimi, doslednimi in skupnimi pravili zagotoviti enakovreden dostop za organe kazenskega pregona katere koli države članice do informacij, ki so na voljo v drugih državah članicah, za namene preprečevanja in odkrivanja kaznivih dejanj, izvajanja kazenskih preiskav ali postopkov v zvezi s kriminalnimi dejavnostmi ob hkratnem spoštovanju temeljnih pravic, vključno z zahtevami glede varstva podatkov.

Organi kazenskega pregona držav članic so vključeni v vsakodnevno čezmejno izmenjavo informacij v zvezi s postopki zoper kazniva dejanja. **Vendar pravila na nacionalni ravni ovirajo uspešen in učinkovit pretok informacij.** Splošna pravila za izmenjavo informacij čezmejnega pomena na področju kazenskega pregona med organi kazenskega pregona držav članic so določena v Okvirnem sklepu Sveta 2006/960/PNZ, ki poenostavlja izmenjavo informacij med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: švedski okvirni sklep¹⁵), sprejet pa je bil leta 2006 pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe. S švedskim okvirnim sklepom je bilo delno razveljavljeno poglavje o policijskem sodelovanju iz Schengenske konvencije iz leta 1990¹⁶.

Švedski okvirni sklep določa **načela**, v skladu s katerimi bi bilo treba izmenjevati informacije (načeli razpoložljivosti in enakovrednega dostopa), **časovni okvir**, v katerem bi bilo treba odgovoriti na zaprosilo za informacije, **obrazce**, ki bi jih bilo treba uporabiti za vložitev takih zaprosil in odgovor nanje, pa tudi **zaščitne ukrepe** za varstvo podatkov, ki jih je treba zagotoviti pri obravnavanju takih informacij.

Vendar je v praksi švedski okvirni sklep iz leta 2006 nejasen, zaradi česar ovira popolno izvajanje načel razpoložljivosti/enakovrednega dostopa do ustreznih informacij v čezmejnem okviru¹⁷. Zato pravila na nacionalni ravni še naprej ovirajo pretok informacij kljub

¹³ COM(2021) 277 final z dne 2. junija 2021.

¹⁴ COM(2020) 262 final z dne 24. junija 2020.

¹⁵ UL L 386, 29.12.2006, str. 89.

¹⁶ UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

¹⁷ Ta nerešena vprašanja so bila poudarjena zlasti v schengenskih ocenjevanjih na področju policijskega sodelovanja. V teh ocenjevalnih poročilih o državah je poudarjen obstoj različnih praks glede na druge

prizadevanjem za dopolnitev zahtev švedskega okvirnega sklepa z nezavezujočimi smernicami Sveta¹⁸. Posledično bi obstoječe nejasnosti ostale in še naprej negativno vplivale na uspešno in učinkovito izmenjavo informacij, zaradi česar bi bili učinki na razvoj varnostne krajine EU in povečano čezmejno mobilnost v bistvu prezrti.

Zato bo vzpostavitev pravnega okvira z direktivo za te namene omogočila boljše spremljanje in izvrševanje pravil na ravni EU in nacionalni ravni, hkrati pa zagotovila zблиževanje nacionalnih praks, s čimer se bosta izboljšala uspešnost in učinkovitost pretoka informacij med državami članicami.

- (2) Neobstoj skupnih struktur in učinkovitih orodij za upravljanje izmenjave informacij

Drugi cilj tega predloga direktive je približati skupne minimalne standarde, da bi se zagotovilo učinkovito in uspešno delovanje enotnih kontaktnih točk. Te skupne minimalne zahteve zajemajo sestavo, strukture, odgovornosti, osebje in tehnične zmogljivosti.

Države članice so odgovorne za vzdrževanje javnega reda in miru ter zagotavljanje notranje varnosti¹⁹. Načeloma lahko same organizirajo svoje organe kazenskega pregona in službe, kot se jim zdi primerno. Kar zadeva strukture sodelovanja na področju kazenskega pregona, so vse države članice vzpostavile ali pa še vzpostavljajo enotne kontaktne točke²⁰, pristojne za koordinacijo čim večje izmenjave informacij. Na podlagi nacionalnega prava ali notranjih pravil si lahko organi kazenskega pregona tudi neposredno izmenjujejo informacije med seboj. Čeprav so bili oblikovani različni priročniki in nacionalni informativni listi za lažji usklajen pristop k načinu organizacije nacionalnih enotnih kontaktnih točk, so med državami članicami še vedno znatne razlike glede njihovih struktur, funkcij, sredstev in zmogljivosti.

Posledično **države članice nimajo vedno vzpostavljenih potrebnih struktur za uspešno in učinkovito izmenjavo informacij z drugimi državami članicami.** Nacionalne enotne kontaktne točke nimajo vedno usklajevalne vloge in morda nimajo virov za obravnavanje vse večjega števila zaprosil.

Zlasti pa niso vedno opremljene s potrebnimi orodji za upravljanje informacij (npr. sistem vodenja zadev s skupno nadzorno ploščo ter samodejnim nalaganjem in navzkrižnim preverjanjem podatkov). Poleg tega **enotne kontaktne točke nimajo vedno neposrednega in uporabniku prijaznega dostopa do vseh ustreznih zbirk podatkov in platform EU ter mednarodnih zbirk podatkov** in platform. Nekatere enotne kontaktne točke imajo omejen dostop do **ustreznih nacionalnih zbirk podatkov**, kar povzroča nadaljnje zamude v celotnem procesu izmenjave informacij. Poleg tega enotne kontaktne točke morda nimajo virov za pravočasno in učinkovito obravnavanje vse večjega števila prejetih zaprosil. Dejansko trenda naraščanja ne spremlja vedno sorazmerno povečanje človeških virov in virov IT.

Sodobna arhitektura upravljanja informacij, ki se že uporablja v nekaterih „naprednih“ enotnih kontaktnih točkah, lahko umiri napetosti zaradi omejenih človeških virov z vključevanjem informacij pristojnih organov v njihovih ustreznih zbirkah podatkov, s čimer

države pogodbenice. Zajemajo tudi ustrezne smernice Sveta in poglavje o policijskem sodelovanju iz Schengenske konvencije iz leta 1990 ter njihove ustrezne povezane dvo- ali večstranske sporazume.

¹⁸ Na primer: Dokument Sveta 5825/20 z dne 2. decembra 2020, *Priročnik o izmenjavi informacij na področju kazenskega pregona*.

¹⁹ Člen 72 PDEU.

²⁰ Enotna kontaktna točka je nacionalno informacijsko vozlišče, ki združuje prejemanje, obdelavo in pošiljanje informacij drugim državam. V okviru enake upravne strukture združuje vse glavne mednarodne in EU komunikacijske kanale organov kazenskega pregona (Interpol, Europol in SIRENE).

se omogoča spremljanje in sledenje roka za odgovore na zaprosila za informacije²¹. Zbirke podatkov, ki so na voljo enotnim kontaktnim točkam, se ne uporabljajo vedno v celoti, ker **iskalna orodja ostajajo na osnovni ravni**, kar preprečuje sprejetje tehnik prečrkovanja²² in iskalnih funkcij „mehke logike“²³. Neobstoj prečrkovanja in iskalnih možnosti mehke logike znotraj informacijskih sistemov uradnikom preprečuje, da bi pridobili izčrpne rezultate (zadetke) z enkratno poizvedbo. Posledično morajo uradniki izvesti novo iskanje za vsak osebni podatek, ki ga preiskujejo, kar povzroča povečan obseg dela, ki upočasnjuje iskalni proces (npr. obratni vrstni red imena in priimka, različno črkovanje, ki se uporablja za istega posameznika, ki je zlasti posledica različnih jezikov, abeced in diakritičnih znakov).

Zdaj so roki skoraj vedno prekoračeni, kadar je potrebna sodna odobritev. **Funkcionalna razpoložljivost pravosodnega organa**, ki že velja za uspešnejše in učinkovitejše enotne kontaktne točke, bo prispevala k odpravi neupravičenih zamud. Dejansko se lahko zadeve, pri katerih je potrebna sodna odobritev, obravnavajo hitreje, kot je to trenutna praksa, kar pomeni, da je mogoče roke lažje izpolniti tudi v teh zadevah.

- (3) Neobstoj skupne prakse pri uporabi obstoječih komunikacijskih kanalov za izmenjavo informacij znotraj EU

Tretji cilj tega predloga direktive je **odpraviti širjenje komunikacijskih kanalov, ki se uporabljajo za izmenjavo informacij na področju kazenskega pregona med državami članicami, hkrati pa okrepiti Europolovo vlogo kot kriminalističnega informacijskega vozlišča EU za kazniva dejanja, ki spadajo v njegovo pristojnost.**

Poleg več sistemsko specifičnih zadev, ki jih ureja pravo EU (npr. zaprosila za dodatne informacije v zvezi z razpisi ukrepov v sistemu SIS je treba predložiti prek uradov SIRENE²⁴; izmenjava informacij z Europolom običajno poteka prek nacionalnih enot Europol²⁵), se države članice niso dogovorile o enotnem kanalu za izmenjavo informacij med njihovimi organi kazenskega pregona za zadeve z razsežnostjo EU, kar povzroča podvajanje zaprosil, neupravičene zamude in občasno izgubo informacij.

Posledično države članice uporabljajo različne kanale v različnih obsegih za zahtevanje, pošiljanje in prejemanje informacij, pogosto brez jasnih, predhodno opredeljenih razlogov²⁶, kar ovira uspešno in učinkovito izmenjavo informacij. To nacionalnim organom preprečuje tudi dostop do Europolove podpore, čeprav države članice agencijo pozivajo, naj bo kriminalistično informacijsko vozlišče EU, ki lahko zagotavlja kakovostne produkte, ki temeljijo na informacijah.

Enotne kontaktne točke ne zagotavljajo vedno spremljanja obstoječih kanalov 24 ur na dan in 7 dni v tednu, kar morebiti negativno vpliva na čezmejne zadeve, ki zahtevajo nujno

²¹ Glej oceno učinka, priloženo temu predlogu.

²² Prečrkovanje je proces predstavljanja besed/imen v enem jeziku z uporabo abecede ali sistema zapisovanja v drugem jeziku (večjezikovna prepoznavna imena). Npr. črka „o“ je lahko „ò“, „ó“, „ô“, „õ“, „ö“, „ø“ glede na uporabljeni jezik/abecedo.

²³ „Fuzzy“ zbirka podatkov je zbirka podatkov, ki lahko obdela negotove ali nepopolne informacije z uporabo mehke logike, tj. sposobnost iskanja ujemanj, tudi če je ime osebe napačno črkovano.

²⁴ Izmenjava dodatnih informacij v zvezi z razpisi ukrepov v sistemu SIS mora potekati prek enotne mreže nacionalnih uradov, imenovanih uradi SIRENE.

²⁵ Izmenjava informacij z Europolom mora potekati prek nacionalnih enot Europol^a z uporabo aplikacije SIENA.

²⁶ Več nacionalnih enotnih kontaktnih točk uporablja notranje smernice s priporočili ali zahtevami glede posebne uporabe komunikacijskega kanala za poseben namen, s čimer se zagotavlja skladnost in preprečuje podvajanje zaprosil. Vendar so druge enotne kontaktne točke odvisne od navad in preferenc uradnikov, tak manevrski prostor pa povzroča neučinkovitosti v okviru čezmejnih preiskav.

izmenjavo informacij. Hkrati se Europolova mrežna aplikacija za varno izmenjavo informacij (v nadaljnjem besedilu: aplikacija SIENA) premalo uporablja kljub njenim prilagojenim funkcijam in močni infrastrukturi podatkovne varnosti. Tudi kadar države članice uporabljajo aplikacijo SIENA, **ne vključijo vedno (z dodajanjem v kopijo) Europola**, čeprav izmenjane informacije spadajo v njegovo pristojnost. To lahko povzroča znatne informacijske vrzeli na ravni EU.

- **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Ta predlog je skladen z obstoječimi in prihodnjimi določbami politike pri sodelovanju na področju kazenskega pregona. Sodelovanje na področju kazenskega pregona je področje skupne pristojnosti med EU in državami članicami. V zadnjih letih je bil dosežen napredek pri izboljšanju izmenjave informacij in sodelovanja med državami članicami ter omejevanju možnosti za delovanje teroristov in storilcev hudih kaznivih dejanj. Zakonodajni okvir o boju proti terorizmu in izmenjavi informacij je bil okrepljen po terorističnih napadih v Evropi. Po migracijski krizi leta 2015 je bila splošna arhitektura informacijskih sistemov in zbirk podatkov na področju pravosodja in notranjih zadev preoblikovana s poudarkom na interoperabilnosti²⁷ in dinamični uskladitvi upravljanja varnosti, meja in migracij. Poleg tega se je na ravni EU spodbujalo okrepljeno sodelovanje med organi kazenskega pregona z objavo (nezavezujočih) priporočil in smernic Sveta, namenjenih lažjemu zbliževanju nacionalnih praks.

Ker se dva elementa sodelovanja na področju kazenskega pregona v bistvu nanašata na (i) izmenjavo informacij (ki je v središču tega predloga) in (ii) operativno čezmejno sodelovanje, bo ta predlog del usklajenega svežnja, skupaj s priloženim predlogom priporočila Sveta o vidikih čezmejnega operativnega policijskega sodelovanja. Ta sveženj dopolnjuje vzporedni predlog uredbe o reviziji mehanizma avtomatizirane izmenjave podatkov za policijsko sodelovanje (okvir Prüm II). Cilj predloga za okvir Prüm II bo okrepiti tehnično arhitekturo izmenjave s prümским sistemom, kar bo razširilo njeno področje uporabe kategorij podatkov ter racionaliziralo in pospešilo njeno izmenjavo podatkov po zadetku. Okrepljeni predlog za okvir Prüm II bi zagotovil posebna pravila in možnosti za **avtomatizirano** izmenjavo posebnih – in posebno pomembnih – kategorij podatkov (npr. prstnih odtisov, DNK, podob obraza) znotraj splošnega okvira in splošnih pravil za splošno izmenjavo informacij, zagotovljenih s to direktivo.

Kot pomemben ukrep za krepitev varnosti znotraj EU bo ta predlog prispeval tudi k popolno delujočemu in odpornemu schengenskemu območju, kot je določeno v strategiji za schengensko območje. Ta predlog je tudi popolnoma skladen s predlogom iz leta 2020 o spremembi mandata Europola²⁸ za krepitev mandata agencije v zvezi z obdelavo obsežnih in kompleksnih podatkovnih naborov in evropskim nalogom za predložitev in evropskim nalogom za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah²⁹. Predlog dopolnjuje

²⁷ Uredba (EU) 2019/817 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju meja in vizumov ter spremembi uredb (ES) št. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 in (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta ter Odločbe Sveta 2004/512/ES in Sklepa Sveta 2008/633/PNZ (UL L 135, 22.5.2019, str. 27); Uredba (EU) 2019/818 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o vzpostavitvi okvira za interoperabilnost informacijskih sistemov EU na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja, azila ter migracij in spremembi uredb (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 ter (EU) 2019/816 (UL L 135, 22.5.2019, str. 85).

²⁸ COM(2020) 796 final.

²⁹ COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

pravni okvir³⁰ o izmenjavi informacij glede razpisov ukrepov v sistemu SIS prek uradov SIRENE. Ta predlog je brez poseganja v vse navedene druge akte prava Unije kot tudi druge, kot je Direktiva (EU) 2019/1153 z dne 20. junija 2019 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ za namene lažjega dostopa pristojnih organov do finančnih informacij in informacij o bančnih računih ter njihove uporabe za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje ali pregon hudih kaznivih dejanj³¹.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Cilj tega predloga je, da se pozitivno prispeva k popolnoma delujočemu in odpornemu schengenskemu območju, s čimer se več ljudem omogoča, da se prosto gibajo, prav tako pa zagotavlja neoviran pretok blaga in storitev, kar prispeva k učinkovitemu delovanju enotnega trga in s tem k rasti gospodarstva Unije. Ta predlog je torej v celoti skladen z drugimi politikami Unije na področju zaposlovanja, prevoza in nazadnje gospodarske rasti v obmejnih regijah znotraj EU, pa tudi v celotni EU.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Pravna podlaga za ukrepe EU v zvezi s sodelovanjem na področju kazenskega pregona znotraj EU je naslov V, poglavje 5, Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Člen 87 PDEU določa: „Unija vzpostavi policijsko sodelovanje, ki vključuje vse pristojne organe držav članic, vključno s policijskimi, carinskimi in drugimi službami kazenskega pregona, specializiranimi za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj.“ Natančneje, člen 87(2), točka (a), PDEU se nanaša na ukrepe glede zbiranja, hrambe, obdelave, analize in izmenjave ustreznih informacij za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj. Ta zakonodajni predlog je treba sprejeti v skladu z rednim zakonodajnim postopkom.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Ukrepi EU so potrebni za ustrezno obravnavo težav, opredeljenih v prvem oddelku tega obrazložitvenega memoranduma. Države članice same ne morejo zadovoljivo doseči cilja boljšega pretoka informacij med ustreznimi organi kazenskega pregona in z Europolom. Zaradi čezmejne narave kriminala in terorizma se morajo države članice zanašati druga na drugo. Zato je mogoče vzpostavitev skupnih pravil za izmenjavo informacij bolje doseči na ravni Unije. Čeprav je vzpostavljenih več nacionalnih in regionalnih ukrepov, države članice same ne bi mogle zagotoviti popolnega izvajanja načel razpoložljivosti in enakovrednega dostopa do informacij. Če bi države članice ukrepale same in na podlagi nacionalnih sistemov, ne bi odpravile obstoječih razlik med enotnimi kontaktnimi točkami, kar ovira učinkovito in uspešno čezmejno izmenjavo ustreznih informacij. Ne bi zagotovile ustrezne in

³⁰ UL L 312, 7.12.2018, str. 1. Uredba (EU) 2018/1860 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav; Uredba (EU) 2018/1861 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju mejnih kontrol, o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma ter o spremembi in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1987/2006; Uredba (EU) 2018/1862 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU, kakor je bila spremenjena.

³¹ UL L 186, 11.7.2019, str. 122.

enotne ravni poznavanja in zmogljivosti uporabe ustreznih zbirk podatkov in komunikacijskih kanalov.

EU je boljše kot posamezne države članice opremljena za zagotavljanje usklajenosti ukrepov, sprejetih na nacionalni ravni, obravnavo razhajanj med nacionalnimi praksami, preprečevanje podvajanj, prekrivanj in negotovosti ter nazadnje za lažje učinkovito ukrepanje v boju proti čezmejnemu kriminalu in terorizmu. Pričakuje se, da bodo ukrepi EU kot odgovor na opredeljene težave prinesli dodano vrednost za vso EU in s tem za njene državljanke in državljane, prav tako pa bodo zagotovili odpornejše in zanesljivejše schengensko območje z verižnim učinkom na pridružene schengenske države³². Skupna pravila, standardi in zahteve na ravni EU, ki olajšujejo izmenjavo informacij o čezmejnem kriminalu med organi kazenskega pregona, bodo ustvarili pomembne ekonomije obsega, hkrati pa zagotavljali standarde varnosti in varstva podatkov na visoki ravni.

Sodelovanje na področju kazenskega pregona na ravni EU ne more nadomestiti nacionalnih politik na področju notranje varnosti. Prav tako ne more nadomestiti dela nacionalnih organov kazenskega pregona. Ukrepanje na ravni EU namesto tega podpira in krepi nacionalne varnostne politike in delo nacionalnih organov kazenskega pregona v boju proti čezmejnemu kriminalu in terorizmu.

- **Sorazmernost**

Cilj tega predloga je konsolidacija pravnega okvira EU v enem pravnem instrumentu o izmenjavi informacij z „lizbonizacijo“ švedskega okvirnega sklepa. Vsebuje tudi določbe, ki izhajajo iz sklopa nezavezujočih smernic Sveta, sprejetih v zadnjih 15 letih. Glede na poziv sozakonodajalcev in pripravljenost, ki so jo izrazile države članice v fazi posvetovanja, ta predlog direktive obravnava opredeljene težave, ne da bi presejal tisto, kar je nujno potrebno za doseg cilja zagotavljanja uspešnega in učinkovitega pretoka informacij med državami članicami.

- **Izbira instrumenta**

Na podlagi prejšnjih ustreznih sklepov Sveta³³ je ta predlog Komisije za direktivo namenjen doseganju uspešnega in učinkovitega pretoka informacij med organi kazenskega pregona držav članic z vsebinskim približevanjem zakonodaje držav članic v zvezi z izmenjavo informacij in komunikacijo. Njegove določbe zagotavljajo spoštovanje načela prenosa pristojnosti in tudi razlik v pravnih sistemih in tradicijah držav članic, kot so priznane v Pogodbah. Glede na navedeno zgoraj je predlagani zakonodajni predlog v obliki direktive.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z DELEŽNIKI IN OCEN UČINKA

- **Posvetovanja z deležniki**

Na posvetovanju so sodelovali **ustrezni deležniki** z najrazličnejših zadevnih področij, iz vrst nacionalne policije, carine, pravosodnih organov in organov za varstvo podatkov, organizacij civilne družbe, akademskih krogov in predstavnikov javnosti, nanašalo pa se je na njihova pričakovanja in pomisleke v zvezi s krepitvijo sodelovanja na področju kazenskega pregona v EU³⁴.

³² Islandija, Lihtenštajn, Norveška in Švica.

³³ Sklepi Sveta o notranji varnosti in evropskem policijskem partnerstvu (13083/1/20).

³⁴ Posvetovanja z deležniki so izčrpno predstavljena v oceni učinka, priloženi temu predlogu.

Komisija je uporabila različne **načine sodelovanja**, kot so ciljno usmerjeni vprašalniki, razgovori s strokovnjaki, ciljne skupine, študije primerov, ter organizirala tematske delavnice s predstavniki držav članic in pridruženih schengenskih držav. O zadevnih področjih in možnostih politike, predstavljenih v oceni učinka, priloženi temu predlogu, se je razpravljalo tudi znotraj ustreznih delovnih skupin Sveta (npr. Delovna skupina za organe pregona (policija), Delovna skupina za organe pregona (carina), Stalni odbor za operativno sodelovanje na področju notranje varnosti).

Komisija je poleg tega v skladu s smernicami za boljše pravno urejanje³⁵ začela **javno posvetovanje**. **Rezultati dejavnosti posvetovanja** (20 odgovorov) so se ustrezno upoštevali pri pripravi tega predloga³⁶.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Številne dejavnosti posvetovanja – kot so razgovori za opredelitev ključnih tem, vprašalniki in spletne ankete, polstrukturirani razgovori, študije primerov in ciljne skupine – je opravil tudi izvajalec med pripravo „Študije za podporo pripravi ocene učinka o pobudah politike EU za lažje čezmejno sodelovanje na področju kazenskega pregona“.

- **Ocena učinka**

V skladu s smernicami za boljše pravno urejanje je bila za pripravo tega zakonodajnega predloga izvedena ocena učinka. Komisija je na podlagi njenih ugotovitev opredelila tri glavne težave, ki ustrezajo trem glavnim specifičnim ciljem tega predloga (kot je navedeno zgoraj). Ustrezno so se za morebitno doseganje vsakega od specifičnih ciljev proučile tri možnosti politike z različnimi stopnjami posredovanja³⁷.

Specifični cilj 1: *organom kazenskega pregona olajšati enakovreden dostop do informacij, ki se hranijo v drugi državi članici, ob hkratnem spoštovanju temeljnih pravic, vključno z izpolnjevanjem zahtev glede varstva podatkov.*

Na podlagi:

- (1) zagotavljanja usklajevanja določb, ki jih trenutno vsebuje švedski okvirni sklep iz leta 2006, z direktivo o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj iz leta 2016;
- (2) razvoja sklopa novih „mehkih“ spremljevalnih ukrepov, kot so usposabljanje in smernice Komisije o posebnih vidikih izmenjave informacij na področju kazenskega pregona, kot je primerno;
- (3) izboljšanja jasnosti določb švedskega okvirnega sklepa. To se doseže s pojasnitvijo področja uporabe švedskega okvirnega sklepa in poenostavitvijo njegove uporabe. Za še boljše izvajanje se lahko oblikujejo smernice Komisije o nacionalnih podatkovnih naborih, ki so na voljo v vsaki državi članici za morebitno izmenjavo, kot je primerno;
- (4) lažjega izpolnjevanja zahtev v zvezi z rokom, do katerega je treba informacije dati na voljo drugi državi članici (tudi kadar je potrebna sodna odobritev).

³⁵ SWD(2017) 350 z dne 7. julija 2017.

³⁶ [Kodeks EU o policijskem sodelovanju – boj proti čezmejnemu, resnemu in organiziranemu kriminalu \(europa.eu\)](http://europa.eu)

³⁷ Glej oceno učinka, priloženo temu predlogu.

Specifični cilj 2: zagotoviti, da imajo vse države članice učinkovito delujočo enotno kontaktno točko, tudi kadar je potrebna sodna odobritev, da bi se zagotavljale informacije na podlagi zaprosila druge države članice.

Na podlagi:

- (1) razvoja novega sklopa „mehkih“ spremljevalnih ukrepov, kot so usposabljanje, finančna podpora in smernice Komisije o ustreznosti, kot je primerno;
- (2) vzpostavitve minimalnih skupnih zahtev glede sestave enotnih kontaktnih točk (tudi kadar je potrebna sodna odobritev), njihovih funkcij, osebja in zmogljivosti.

Specifični cilj 3: odpraviti širjenje komunikacijskih kanalov, ki se uporabljajo za izmenjavo informacij na področju kazenskega pregona med državami članicami, hkrati pa okrepiti Europolovo vlogo kot kriminalističnega informacijskega vozlišča EU za kazniva dejanja, ki spadajo v njegovo pristojnost.

Na podlagi:

- (1) razvoja novega sklopa „mehkih“ spremljevalnih ukrepov, kot so usposabljanje, finančna podpora in smernice Komisije o izmenjavi informacij, kot je primerno;
- (2) zahteve, da države članice uporabljajo aplikacijo SIENA za vse dvo- in večstranske izmenjave informacij v skladu s predlagano direktivo po potrebnem prehodnem obdobju, ki zagotavlja popolno uvedbo aplikacije SIENA.

Ti ukrepi bodo **racionalizirali, pojasnili, razvili in posodobili čezmejno sodelovanje na področju kazenskega pregona, hkrati pa boljše varovali temeljne pravice**, zlasti v zvezi z varstvom osebnih podatkov (kot je pojasnjeno v nadaljevanju). Prav tako bodo okrepili Europolovo podporo državam članicam v boju proti spreminjajočim se grožnjam. Prednostna možnost politike bo zagotovila močno zблиževanje nacionalnih praks v zvezi z uspešnim in učinkovitim delovanjem enotne kontaktne točke s skupnimi minimalnimi standardi.

Pričakuje se, da bodo najbolj pozitivni učinki prednostne možnosti politike izhajali iz vzpostavitve enotne kontaktne točke kot točke „vse na enem mestu“ za sodelovanje na področju kazenskega pregona v vseh državah članicah. Določitev Europolove aplikacije SIENA kot privzetega komunikacijskega kanala bo prispevala k racionalizaciji izmenjave informacij na področju kazenskega pregona, hkrati pa zagotovila zблиževanje informacij pri Europolu in varnost takih informacij (in osebnih podatkov). Prednostna možnost politike vsebuje tudi spremljevalne ukrepe, kot so ustrezna usposabljanja in finančna podpora, ki so ključni omogočitelji dejavniki za doseganje specifičnih ciljev, predstavljenih zgoraj. Prednostna možnost izraža najboljše kumulativne učinke glede ustreznosti, dodane vrednosti, uspešnosti, učinkovitosti, skladnosti in sorazmernosti. Temelji na pridobljenih preteklih spoznanjih in je hkrati dovolj ambiciozna. Prednostna možnost ustrezno upošteva stališča, ki so jih izrazile države članice, hkrati pa zagotavlja odgovore na legitimna pričakovanja državljanek in državljanov ter podjetij EU. Tako prednostna možnost prispeva k uspešnemu in učinkovitemu delovanju schengenskega območja.

- **Temeljne pravice**

V oceni učinka, priloženi temu predlogu, so se analizirali učinki, ki jih utegne imeti vsaka možnost politike, vključno z ukrepi, ki jih predvideva ta predlog direktive, na temeljne pravice državljanek in državljanov. Vse možnosti politike, ki obravnavajo izmenjavo informacij med organi kazenskega pregona, že po definiciji vplivajo na pravico do varstva osebnih podatkov, kot jo določata člen 8 Listine EU o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) in člen 16 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Možnosti politike lahko vplivajo tudi na druge temeljne pravice, kot so pravice, varovane s členom 2 (Pravica do življenja), členom 3 (Pravica do osebne celovitosti), členom 6 (Pravica do svobode in varnosti), členom 17 (Lastninska pravica) in členom 45 (Svoboda gibanja in prebivanja) Listine. V oceni učinka so se izbrane možnosti politike šteje za sorazmerne, saj so omejene na tisto, kar je nujno potrebno za izpolnitev cilja zaščite notranje varnosti na schengenskem območju ob hkratnem varovanju prostega gibanja oseb³⁸.

Poleg tega se pričakuje, da bo uskladitev ustreznih pravil o izmenjavi informacij za namene kazenskega pregona z naknadno sprejetimi in veljavnimi pravili o obdelavi osebnih podatkov za namene kazenskega pregona (v skladu z direktivo o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj iz leta 2016)³⁹ pozitivno vplivala na zaščito temeljnih pravic državljanov in državljanov. Uporaba aplikacije SIENA kot komunikacijskega kanala bo prav tako okrepila varnost sistemov za obdelavo osebnih podatkov in njihovo splošno varstvo pred morebitnimi zlorabami. Ker direktiva o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj določa in zagotavlja potrebno raven varstva osebnih podatkov v Uniji, ni treba preseči njenih okvirov. Uskladitev bo zato zagotovila popolno skladnost s pravili EU o varstvu osebnih podatkov, vključno s pravili, ki jih vsebuje direktiva o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj. Tako se uresničuje zaveza Komisije, ki jo vsebuje sporočilo iz leta 2020, da „bo zakonodajni predlog, ki bo vseboval vsaj spremembo Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ, da se zagotovi potrebna uskladitev varstva podatkov, pripravila v zadnjem četrtletju leta 2021“⁴⁰.

4. PRORAČUNSKE POSLEDICE

Europol je zagotovil oceno morebitnih stroškov, ki je bila predstavljena v oceni učinka, priloženi temu predlogu; ta ocena je močno odvisna od posebnosti vsake nacionalne vzpostavitve IT in pravnih parametrov. Ocenjeno je bilo, da potrebne posodobitve IT v enotnih kontaktnih točkah in centrih za policijsko in carinsko sodelovanje⁴¹ znašajo največ **11,5 milijona EUR v enkratnem skupnem znesku**. Znesek se razdeli, kot sledi:

- 1,5 milijona za vzpostavitev sistemov vodenja zadev v desetih državah članicah (še niso vzpostavljeni);
- 1 milijon za vključitev aplikacije SIENA v sisteme vodenja zadev pri enotnih kontaktnih točkah v dvajsetih državah članicah (še niso vzpostavljeni);
- 2,25 milijona za vzpostavitev povezave centrov za policijsko in carinsko sodelovanje z aplikacijo SIENA v največ 45 centrih za policijsko in carinsko sodelovanje (14 od 59 je že povezanih);
- 6,75 milijona za vzpostavitev sistemov vodenja zadev v največ 45 centrih za policijsko in carinsko sodelovanje (45 × 150 000 EUR).

Ti stroški (enkratna naložba) se štejejo za sprejemljive in **sorazmerne** z opredeljeno težavo in ne presegajo tistega, kar je potrebno za doseg specifičnih ciljev, določenih v tem predlogu

³⁸ Glej oceno učinka, priloženo temu predlogu.

³⁹ Direktiva (EU) 2016/680 (UL L 119, 4.5.2016).

⁴⁰ COM(2020) 262 final, *Nadaljnji koraki pri usklajevanju pravnega reda nekdanjega tretjega stebra s pravili o varstvu podatkov*.

⁴¹ Centri za policijsko in carinsko sodelovanje so regionalna informacijska vozlišča, ki jih v obmejnih regijah ustanovita dve državi članici ali več držav članic. Sestavljajo jih zaposleni organov kazenskega pregona teh držav članic. Doslej je bilo po vsej Evropi ustanovljenih 59 centrov za policijsko in carinsko sodelovanje.

direktive. Opozoriti je treba, da si države članice vsekakor prizadevajo za posodobitev svojih informacijskih sistemov (tudi v okviru interoperabilnosti informacijskih sistemov EU). To je dobra priložnost za stroškovno učinkovito izvajanje sprememb, ki so predvidene v določbah tega predloga. Te ocene ne zajemajo potreb po usposabljanju, saj so zlasti za posodobitve IT stroški usposabljanja močno odvisni od posebnosti vsake nacionalne vzpostavitve IT in pravnih parametrov.

Vsekakor pa bi se morali stroški na nacionalni ravni kriti iz programov držav članic v okviru Sklada za notranjo varnost⁴². Sklad za notranjo varnost vključuje specifična cilja, tj. „*izboljšati in olajšati izmenjavo informacij*“ ter „*izboljšati in okrepiti čezmejno sodelovanje*“⁴³. Države članice so zato pozvane, naj v pripravo svojih nacionalnih programov vključijo dejavnosti, ki so pomembne za izvajanje predvidene direktive, ob izrecnem sklicevanju na enotne kontaktne točke in centre za policijsko in carinsko sodelovanje ter na povezavo do aplikacije SIENA. Ker so nekatere države članice na višji ravni sodelovanja kot druge, bodo imele države članice različne stroške izvajanja predlagane direktive.

Na ravni EU ne bo drugih stroškov, razen stroškov, ki se bodo potencialno krili iz programov držav članic v okviru Sklada za notranjo varnost.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Ocenjevanje vplivov predlaganih ukrepov je odvisno od informacij, prejetih od držav članic. Zato ta predlog vsebuje **določbe o zbiranju kazalnikov podatkov**. Odgovornost za zbiranje ustreznih podatkov o spremljanju bi morala biti v pristojnosti nacionalnih organov, najboljše enotnih kontaktnih točk. Pozneje se bo spremljanje teh kazalnikov dejavnosti uporabilo za obveščanje o uporabi predlaganih ukrepov.

V zvezi s tem ta predlog od Komisije zahteva, da Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšni meri so države članice sprejele potrebne ukrepe za usklajitev s to predlagano direktivo. Prav tako ustrezní člen od Komisije zahteva, da v petih letih po začetku veljavnosti Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni dodano vrednost Direktive ter razmisli o morebitnem pregledu Direktive glede na ustreznost.

Poleg tega zakonodajnega predloga bo Komisija, ki deluje na podlagi svoje upravne avtonomije, ustanovila **neformalno strokovno skupino**, sestavljeno iz strokovnjakov iz vsake države članice, da bi svetovala Komisiji in jo podpirala pri spremljanju in uporabi Direktive, tudi pri pripravi smernic Komisije. Ta strokovna skupina bi lahko temeljila na obstoječi neformalni mreži vodij enotnih kontaktnih točk. Ne nazadnje, ocenjevalni in spremljevalni mehanizem za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda na področju policijskega sodelovanja se bo še naprej izvajal v skladu z obstoječo uredbo Sveta⁴⁴ in sčasoma v skladu z njenimi morebitnimi spremembami⁴⁵. Ta ocenjevalna poročila so doslej zajemala izvajanje švedskega okvirnega sklepa. Prihodnja ocenjevanja bodo zajemala uporabo predvidene nove direktive.

⁴² Uredba (EU) 2021/1149.

⁴³ Glej člen 3(2), točki (a) in (b), Uredbe (EU) 2021/1149.

⁴⁴ UL L 295, 6.11.2013, str. 27.

⁴⁵ Predlog Komisije za uredbo Sveta o vzpostavitvi in delovanju ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in razveljavitvi Uredbe (EU) št. 1053/2013, 2. junij 2021.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Ta zakonodajni predlog direktive je razdeljen na šest poglavij:

- (1) Splošne določbe za izmenjavo informacij med organi kazenskega pregona držav članic za namene preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (členi 1 do 3)

Prvi sklop določb temelji na strukturi in vsebini švedskega okvirnega sklepa, ki velja od leta 2006. Poleg tega njegovo področje uporabe in vsebino usklajuje z določbami v zvezi s policijskim sodelovanjem (naslov V, poglavje 4), kot so bile uvedene z Lizbonsko pogodbo, ki velja od leta 2009.

Člen 1 določa področje uporabe horizontalnih pravil za izmenjavo informacij za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj. Določbe te direktive se uporabljajo, če drugi, posebni akti prava EU ne določajo drugače.

Člen 2 določa več ključnih izrazov, kot so organi, za katere veljajo horizontalna pravila o izmenjavi informacij, zadevna kazniva dejanja in vrsta informacij, ki so na voljo organom kazenskega pregona.

Člen 3 opisuje tri načela, ki jih je treba spoštovati pri izmenjavi informacij med državami članicami na podlagi Direktive: načelo enakovrednega dostopa, ki določa, da morajo v bistvu veljati isti pogoji za izmenjave informacij znotraj države članice in med državami članicami; načelo razpoložljivosti, ki določa, da če so informacije v zvezi s kaznivim dejanjem na voljo v državi članici, jih je treba praviloma dati na voljo tudi drugim državam članicam, in načelo zaupnosti, ki zagotavlja, da države članice pri obravnavanju takih informacij vzajemno spoštujejo zahteve o zaupnosti z zagotavljanjem podobne ravni varstva.

- (2) Izmenjava informacij prek enotne kontaktne točke (členi 4 do 6)

Člen 4 določa več zahtev v zvezi z zaprosili za informacije, poslanimi enotni kontaktni točki. To zadeva zlasti merila, ki upravičujejo zaprosilo in presojo nujnost. Zaposilo mora predložiti enotna kontaktna točka druge države članice ali, če se država članica tako odloči, drugi organi kazenskega pregona. Jezik, ki se uporablja za zaprosilo, je treba izbrati s seznama jezikov, ki ga mora pripraviti vsaka država članica in se objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5 določa obveznost enotne kontaktne točke, ki prejme zaprosilo za informacije iz člena 4, da zaprosila obdela in se nanje odzove v točno določenih rokih, ki lahko odstopajo le v nekaterih podrobno opredeljenih okoliščinah, in sicer kadar je potrebna sodna odobritev. Tako zagotavljanje informacij bo moralo potekati v istem jeziku, ki se uporablja v zaprosilu.

Člen 6 določa izčrpen seznam razlogov, na katere se lahko enotna kontaktna točka sklicuje, kadar je objektivno upravičeno, da zavrne razkritje zahtevanih informacij, o čemer mora biti nemudoma obveščen ustrezni organ države članice, ki zanje zaprosi. Predvidena je možnost, da enotna kontaktna točka zahteva pojasnila v zvezi z vsebino zaprosil, zaradi česar bodo prenehali teči veljavni roki, vendar le če so pojasnila objektivno potrebna, da se prepreči zavrnitev zaprosila. V zvezi z drugimi pojasnili, ki se lahko štejejo za potrebna, takega zadržanja rokov ne bo.

- (3) Druge izmenjave informacij (člena 7 in 8)

Člen 7 določa obveznost držav članic, da si spontano izmenjujejo informacije z drugo državo članico oziroma drugimi (ostalimi) državami članicami, tj. na lastno pobudo ustreznega organa brez predložitve zaprosila za informacije, kadar bodo informacije verjetno pomagale doseči enega od namenov, navedenih v Direktivi.

Člen 8 zagotavlja, da so ustrezne enotne kontaktne točke obveščene o vseh izmenjavah informacij na podlagi zaprosila, ki niso zaprosila, predložena enotni kontaktni točki, tj. bodisi izmenjave informacij na podlagi zaprosila, ki ga obravnavajo neposredno organi kazenskega pregona različnih držav članic, ali na podlagi zaprosil za informacije, ki jih organu kazenskega pregona druge države članice predloži enotna kontaktna točka. To vključuje ustrezne izmenjave informacij med centri za policijsko in carinsko sodelovanje in vsemi drugimi enakovrednimi organi, če se v skladu s predlagano direktivo štejejo za organe kazenskega pregona.

(4) Dodatna pravila o zagotavljanju informacij na podlagi poglavij II in III (členi 9 do 13)

Člen 9 obravnava primere, v katerih je na podlagi nacionalnega prava države članice, ki so ji na voljo ustrezne informacije, potrebna sodna odobritev za zagotavljanje navedenih informacij bodisi na podlagi zaprosila bodisi spontano in ne glede na to, ali jih zagotavlja enotna kontaktna točka ali organ kazenskega pregona. Določba uveljavlja in podrobneje opredeljuje načelo enakovrednega dostopa, ki pomeni, da se morajo v bistvu uporabljati isti pogoji, ko za zahtevane informacije velja obveznost sodne odobritve, ne glede na dejstvo, da je treba informacije zagotavljati organu druge države članice in ne organu iste države članice. Ta člen določa tudi, da mora zadevni organ v skladu s svojim nacionalnim pravom nemudoma sprejeti vse potrebne praktične in pravne ukrepe za čim prejšnjo pridobitev take sodne odobritve.

Člen 10 določa nekatere zahteve, namenjene zagotavljanju ustreznega varstva osebnih podatkov, ki so posledica zlasti usklajevanja s pravili direktive o varstvu podatkov pri preprečevanju, odkrivanju in preiskovanju kaznivih dejanj.

Člen 11 ureja jezik, ki ga morajo enotne kontaktne točke in organi kazenskega pregona uporabljati v primerih, navedenih v tej direktivi v zvezi z dejanskim zagotavljanjem informacij in vsemi drugimi sporočili v zvezi z njimi. Take zahteve glede jezika se ne uporabljajo za neposredne izmenjave informacij ali druga sporočila iz člena 8. Države članice morajo pripraviti seznam zanje sprejemljivih jezikov, ki bi moral vsebovati tudi angleščino. Take sezname mora Komisija objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 12 uvaja obveznost enotne kontaktne točke in drugih organov kazenskega pregona, da sistematično obveščajo Europol (v smislu „dodaj kot prejemnika v kopijo“), če izmenjave zadevajo kazniva dejanja, ki spadajo v pristojnost Eurola, kot je navedeno v njegovem temeljnem aktu. Ta obveznost zagotavlja, da lahko Europol izpolnjuje svojo vlogo informacijskega vozlišča v EU v zvezi z informacijami, pomembnimi za namene kazenskega pregona.

Člen 13 od vseh ustreznih organov zahteva, da za vse izmenjave informacij in povezana sporočila, ki jih zajema Direktiva, uporabljajo mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij (SIENA), ki jo upravlja Europol, in so v ta namen z njo neposredno povezani. Ta pravila o obvezni uporabi aplikacije SIENA se ne uporabljajo v primerih, kadar posebni akti prava Unije vsebujejo različne zahteve glede komunikacijskih kanalov, ki jih je treba uporabiti, na primer za izmenjave informacij, ki jih ureja uredba o SIS⁴⁶, ker so spremembe na podlagi takih posebnih aktov izključene iz področja uporabe te direktive.

⁴⁶ UL L 312, 7.12.2018, str. 1. Uredba (EU) 2018/1860 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav; Uredba (EU) 2018/1861 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju mejnih kontrol, o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma ter o spremembi in razveljavitvi Uredbe

- (5) Minimalne zahteve o vzpostavitvi enotne kontaktne točke kot osrednjega subjekta za usklajevanje izmenjave informacij med državami članicami (členi 14 do 16)

Peti sklop določb določa obveznost, da mora vsaka država članica vzpostaviti ali imenovati enotno kontaktno točko kot osrednji subjekt za usklajevanje izmenjav informacij med svojimi organi kazenskega pregona in organi kazenskega pregona drugih držav članic na področju uporabe Direktive, in temelji na njej. Določa več minimalnih zahtev, ki jih mora izpolnjevati vsaka enotna kontaktna točka.

Člen 14 določa naloge in zmogljivosti enotne kontaktne točke. Za opravljanje svojih funkcij mora enotna kontaktna točka imeti dostop do potrebnih informacij in jo je treba sistematično obveščati o vseh neposrednih izmenjavah informacij med nacionalnimi organi in organi drugih držav članic. O dejanski vzpostavitvi ali imenovanju enotnih kontaktnih točk mora biti v določenem roku uradno obveščena Komisija, ki mora nato taka uradna obvestila objaviti v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15 določa minimalne zahteve v zvezi s sestavo enotne kontaktne točke, pri čemer vsaki državi članici zagotavlja določeno stopnjo prožnosti, da odloči o njeni točni organizaciji in sestavi, ki ju šteje za najustreznejši glede na svoje nacionalne okoliščine, če so izpolnjene zahteve Direktive.

Člen 16 določa minimalne zahteve za sistem vodenja zadev pri enotnih kontaktnih točkah.

- (6) Končne določbe

Končne določbe zagotavljajo, da se izvajanje predlagane direktive ustrezno spremlja. Prvič, s strani držav članic z obveznostjo zbiranja in zagotavljanja minimalnega sklopa statističnih podatkov na letni ravni (člen 17). Drugič, s strani Komisije z obveznostjo poročanja Evropskemu parlamentu in Svetu, ob upoštevanju med drugim podatkov, ki jih zagotavljajo države članice, s čimer se, tretjič, navedenima institucijama tudi omogoči spremljanje izvajanja Direktive (člen 18).

Nazadnje, členi 19, 20, 21, 22 in 23 obravnavajo več potrebnih pravnotehničnih vprašanj, in sicer črtanje ali razveljavitev predhodnih pravil, ki jih nadomeščajo pravila predlagane direktive, prenos v nacionalno zakonodajo ter začetek veljavnosti in naslovnike. V zvezi z obstoječimi pravili, ki jih vsebuje Schengenska konvencija (člen 19), se njen člen 39 nadomesti le, če je povezan z izmenjavo informacij za namen, naveden v predlagani direktivi. Člen 39 se še naprej uporablja za druge oblike policijskega sodelovanja, ki so zajete v njem. Nasprotno pa se člen 46 Schengenske konvencije, ki se posebej nanaša na tako izmenjavo informacij, v celoti nadomesti s predlagano direktivo in se zato črta.

(ES) št. 1987/2006; Uredba (EU) 2018/1862 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU, kakor je bila spremenjena.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o izmenjavi informacij med organi kazenskega pregona držav članic ter razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2006/960/PNZ**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 87(2), točka (a), Pogodbe, ob upoštevanju predloga Evropske komisije, po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom, v skladu z rednim zakonodajnim postopkom, ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Nadnacionalne grožnje, ki vključujejo kriminalne dejavnosti, zahtevajo usklajen, ciljno usmerjen in prilagojen odziv. Nacionalni organi, ki delujejo na terenu, imajo sicer osrednjo vlogo v boju proti organiziranemu kriminalu in terorizmu, vendar so ukrepi na ravni Unije bistveni za zagotovitev učinkovitega in uspešnega sodelovanja, tudi v zvezi z izmenjavo informacij. Organizirani kriminal in terorizem sta poleg tega značilna zlasti za povezavo med notranjo in zunanjo varnostjo. Navedene grožnje se širijo prek meja ter se manifestirajo v organiziranih kriminalnih združbah in terorističnih skupinah, ki se ukvarjajo z najrazličnejšimi kriminalnimi dejavnostmi.
- (2) Na območju brez nadzora na notranjih mejah bi morali imeti policisti v eni državi članici v okviru veljavnega prava Unije in nacionalnega prava možnost, da pridobijo enakovreden dostop do informacij, ki so na voljo njihovim kolegom v drugi državi članici. V zvezi s tem bi morali organi kazenskega pregona delovati učinkovito in privzeto po vsej Uniji. Zato je bistveni sestavni del ukrepov, ki podpirajo javno varnost na soodvisnem območju brez nadzora na notranjih mejah, policijsko sodelovanje na področju izmenjave ustreznih informacij za namene kazenskega pregona. Izmenjava informacij o kriminalu in kriminalnih dejavnostih, vključno s terorizmom, prispeva k splošnemu cilju zaščite varnosti fizičnih oseb.
- (3) Izmenjavo informacij med državami članicami za namene preprečevanja in odkrivanja kaznivih dejanj ureja Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: Schengenska konvencija) z dne 14. junija 1985⁴⁷, ki je bila sprejeta 19. junija 1990, zlasti v svojih členih 39 in 46. Z Okvirnim sklepom Sveta 2006/960/PNZ⁴⁸ so bile navedene določbe deloma nadomeščene in uvedena so bila nova pravila o

⁴⁷ Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (UL L 239, 22.9.2000, str. 19).

⁴⁸ Okvirni sklep Sveta 2006/960/PNZ z dne 18. decembra 2006 o poenostavitvi izmenjave informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic Evropske unije (UL L 386, 29.12.2006, str. 89).

izmenjavi informacij in obveščevalnih podatkov med organi kazenskega pregona držav članic.

- (4) Ocenjevanja, vključno s tistimi, ki se izvajajo na podlagi Uredbe Sveta (EU) št. 1053/2013⁴⁹, so pokazala, da Okvirni sklep 2006/960/PNZ ni dovolj jasen in ne zagotavlja ustrezne in hitre izmenjave ustreznih informacij med državami članicami. Ocenjevanja so pokazala tudi, da se Okvirni sklep v praksi redko uporablja, deloma zaradi nejasnosti med področjem uporabe Schengenske konvencije in področjem uporabe Okvirnega sklepa, ugotovljene v praksi.
- (5) Zato bi bilo treba posodobiti in nadomestiti obstoječi pravni okvir, ki ga sestavljajo ustrezne določbe Schengenske konvencije in Okvirnega sklepa 2006/960/PNZ, da bi se z vzpostavitvijo jasnih in harmoniziranih pravil olajšala in zagotovila ustrezna in hitra izmenjava informacij med pristojnimi organi kazenskega pregona različnih držav članic.
- (6) Zlasti bi bilo treba obravnavati odstopanja med ustreznimi določbami Schengenske konvencije in Okvirnega sklepa 2006/960/PNZ, tako da bi se zajele izmenjave informacij za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, s čimer bi se v zvezi s takimi izmenjavami v celoti nadomestila člena 39 in 46 navedene konvencije in torej zagotovila potrebna pravna varnost. Poleg tega bi bilo treba poenostaviti in pojasniti ustrezna pravila, da bi se olajšala njihova učinkovita uporaba v praksi.
- (7) Določiti je treba pravila, ki urejajo medsektorske vidike take izmenjave informacij med državami članicami. Pravila te direktive ne bi smela vplivati na uporabo pravil prava Unije o posebnih sistemih ali okvirih za take izmenjave, kot so tista na podlagi uredb (EU) 2018/1860⁵⁰, (EU) 2018/1861⁵¹, (EU) 2018/1862⁵² in (EU) 2016/794⁵³ Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv (EU) 2016/681⁵⁴ in 2019/1153⁵⁵ Evropskega parlamenta in Sveta ter sklepov Sveta 2008/615/PNZ⁵⁶ in 2008/616/PNZ⁵⁷.

⁴⁹ Uredba Sveta (EU) št. 1053/2013 z dne 7. oktobra 2013 o vzpostavitvi ocenjevalnega in spremljevalnega mehanizma za preverjanje uporabe schengenskega pravnega reda in razveljavitvi Sklepa Izvršnega odbora z dne 16. septembra 1998 o ustanovitvi stalnega odbora o ocenjevanju in izvajanju Schengenskega sporazuma (UL L 295, 6.11.2013, str. 27).

⁵⁰ Uredba (EU) 2018/1860 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o uporabi schengenskega informacijskega sistema za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 312, 7.12.2018, str. 1).

⁵¹ Uredba (EU) 2018/1861 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju mejnih kontrol, o spremembi Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma ter o spremembi in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1987/2006 (UL L 312, 7.12.2018, str. 14).

⁵² Uredba (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU (UL L 312, 7.12.2018, str. 56).

⁵³ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

⁵⁴ Direktiva (EU) 2016/681 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o uporabi podatkov iz evidence podatkov o potnikih (PNR) za preprečevanje, odkrivanje, preiskovanje in pregon terorističnih in hudih kaznivih dejanj (UL L 119, 4.5.2016, str. 132).

⁵⁵ Direktiva (EU) 2019/1153 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali

- (8) Ta direktiva ne ureja zagotavljanja in uporabe informacij kot dokaza v sodnih postopkih. Zlasti se ne sme razumeti, da določa pravico do uporabe informacij, ki se zagotavljajo na podlagi te direktive, kot dokaz, in posledično ne vpliva na nobeno zahtevo, določeno v veljavnem pravu, za pridobitev soglasja države članice, ki zagotavlja informacije za tako uporabo. Ta direktiva ne vpliva na akte prava Unije o dokazih, kot sta Uredba (EU) .../...⁵⁸ [o evropskem nalogu za predložitev in evropskem nalogu za zavarovanje elektronskih dokazov v kazenskih zadevah] in Direktiva (EU) .../...⁵⁹ [o določitvi harmoniziranih pravil o imenovanju pravnih zastopnikov za namene zbiranja dokazov v kazenskih postopkih].
- (9) Za vse izmenjave informacij na podlagi te direktive bi morala veljati tri splošna načela, in sicer načela razpoložljivosti, enakovrednega dostopa in zaupnosti. Čeprav navedena načela ne posegajo v bolj specifične določbe te direktive, bi se morala po potrebi uporabljati kot smernice za njeno razlago in uporabo. Na primer, načelo razpoložljivosti bi bilo treba razumeti tako, da bi morale biti ustrezne informacije, ki so na voljo enotni kontaktni točki ali organom kazenskega pregona ene države članice, v čim večjem obsegu na voljo tudi enotni kontaktni točki ali organom kazenskega pregona drugih držav članic. Vendar načelo ne bi smelo vplivati na uporabo specifičnih določb te direktive, ki omejujejo razpoložljivost informacij, kadar je to upravičeno, kot so določbe o razlogih za zavrnitev zaprosil za informacije in sodni odobritvi. Poleg tega bi moral biti v skladu z načelom enakovrednega dostopa dostop enotne kontaktne točke in organov kazenskega pregona drugih držav članic do ustreznih informacij v bistvu enak in torej niti strožji niti manj strog od dostopa enotne kontaktne točke in organov kazenskega pregona zadevne države članice, ob upoštevanju bolj specifičnih določb Direktive.
- (10) Za doseg cilja, da se olajša in zagotovi ustrezna in hitra izmenjava informacij med državami članicami, bi bilo treba določiti pridobivanje takih informacij s posredovanjem zaprosila za informacije enotni kontaktni točki zadevne druge države članice v skladu z nekaterimi jasnimi, poenostavljenimi in harmoniziranimi zahtevami. V zvezi z vsebino takih zaprosil za informacije bi bilo treba izčrpno in dovolj podrobno ter brez poseganja v potrebo po ocenjevanju za vsak primer posebej zlasti navesti, kdaj jih je treba šteti za nujna in katera minimalna pojasnila morajo vsebovati.
- (11) Čeprav bi bilo treba enotnim kontaktnim točkam vsake države članice vsekakor omogočiti, da predložijo zaprosila za informacije enotni kontaktni točki druge države članice, bi bilo treba zaradi prožnosti državam članicam omogočiti, da se odločijo, da lahko poleg tega taka zaprosila predložijo tudi njihovi organi kazenskega pregona. Da bi lahko enotne kontaktne točke opravljale svoje funkcije usklajevanja na podlagi te direktive, pa mora biti v primeru, kadar država članica sprejme tako odločitev, njena enotna kontaktna točka seznanjena z vsemi takimi poslanimi zaprosili in vsemi

pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ (UL L 186, 11.7.2019, str. 122).

⁵⁶ Sklep Sveta 2008/615/PNZ z dne 23. junija 2008 o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 1).

⁵⁷ Sklep Sveta 2008/616/PNZ z dne 23. junija 2008 o izvajanju Sklepa 2008/615/PNZ o poglobitvi čezmejnega sodelovanja, zlasti na področju boja proti terorizmu in čezmejnemu kriminalu (UL L 210, 6.8.2008, str. 12). S predlogom uredbe o avtomatizirani izmenjavi podatkov za policijsko sodelovanje (okvir Prüm II) se nameravajo razveljaviti deli navedenih sklepov Sveta.

⁵⁸ Predlog uredbe (COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD)).

⁵⁹ Predlog direktive (COM(2018) 226 final – 2018/0107 (COD)).

morebitnimi sporočili v zvezi z njimi, tako da je vedno vključena kot prejemnica v kopiji.

- (12) Da bi se zagotovila hitra obdelava zaprosil za informacije, predloženih enotni kontaktni točki, so potrebni roki. Taki roki bi morali biti jasni in sorazmerni ter upoštevati, ali je zaprosilo za informacije nujno in ali se zahteva predhodna sodna odobritev. Da bi se zagotovila skladnost z veljavnimi roki, hkrati pa v objektivno upravičenih primerih omogočila določena mera prožnosti, je treba odstopanja izjemoma dopustiti le, kadar in če pristojni pravosodni organ zaprosene države članice potrebuje dodaten čas, da odloči o izdaji potrebne sodne odobritve. Taka potreba bi lahko na primer nastala zaradi širokega obsega ali kompleksnosti zadev, ki so predmet zaprosila za informacije.
- (13) Izjemoma lahko država članica v objektivno upravičenih primerih zavrne zaprosilo za informacije, predloženo enotni kontaktni točki. Da bi se zagotovilo učinkovito delovanje sistema, ki se vzpostavlja s to direktivo, bi bilo treba navedene primere izčrpno opredeliti in jih razlagati ozko. Kadar se razlogi za zavrnitev zaprosila nanašajo le na dele zadevnih informacij takega zaprosila za informacije, je treba preostale informacije zagotoviti v rokih, ki jih določa ta direktiva. Določiti bi bilo treba možnost, da se zahtevajo pojasnila, zaradi katerih bi morali veljavni roki prenehati teči. Vendar bi taka možnost obstajala le v primerih, kadar so pojasnila objektivno potrebna in sorazmerna, ker bi sicer bilo treba zaprosilo za informacije zavrniti iz enega od razlogov, navedenih v tej direktivi. Zaradi učinkovitega sodelovanja bi moralo še vedno biti mogoče, da se potrebna pojasnila zahtevajo tudi v drugih primerih, ne da bi to povzročilo zadržanje rokov.
- (14) Da bi se omogočila potrebna prožnost v zvezi z operativnimi potrebami, ki se lahko v praksi razlikujejo, bi bilo treba poleg zaprosil za informacije, ki se predložijo enotnim kontaktnim točkam, določiti dva druga načina izmenjave informacij. Prvi je spontano zagotavljanje informacij, tj. na lastno pobudo bodisi enotne kontaktne točke bodisi organov kazenskega pregona brez predhodnega zaprosila. Drugi pa je zagotavljanje informacij na podlagi zaprosil za informacije, ki jih bodisi enotne kontaktne točke bodisi organi kazenskega pregona ne predložijo enotni kontaktni točki, temveč neposredno organom kazenskega pregona druge države članice. V zvezi z obema načinoma bi bilo treba določiti le omejeno število minimalnih zahtev, zlasti glede rednega obveščanja enotnih kontaktnih točk, v zvezi z zagotavljanjem informacij na lastno pobudo pa primere, v katerih je treba zagotoviti informacije, in jezik, ki ga je treba uporabiti.
- (15) Zahteva po predhodni sodni odobritvi za zagotavljanje informacij je lahko pomemben zaščitni ukrep. Pravni sistemi držav članic se v tem pogledu razlikujejo, ta direktiva pa se ne bi smela razumeti tako, kot da vpliva na take zahteve, določene na podlagi nacionalnega prava, razen da zanje velja pogoj, da se notranje izmenjave in izmenjave med državami članicami po vsebini in postopkovno enakovredno obravnavajo. Da bi se čim bolj skrajšale zamude in zmanjšali zapleti v zvezi z uporabo take zahteve, bi morali poleg tega enotna kontaktna točka ali organi kazenskega pregona, kakor je ustrezno, države članice pristojnega pravosodnega organa po potrebi v sodelovanju z enotno kontaktno točko ali organom kazenskega pregona druge države članice, ki je zaprosila za informacije, sprejeti vse praktične in pravne ukrepe za čim prejšnjo pridobitev sodne odobritve.
- (16) Zlasti je pomembno, da je v zvezi z vsemi izmenjavami informacij na podlagi te direktive zagotovljeno varstvo osebnih podatkov v skladu s pravom Unije. V ta namen

bi bilo treba pravila te direktive uskladiti z Direktivo (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta⁶⁰. Zlasti bi bilo treba navesti, da morajo biti vsi osebni podatki, ki si jih izmenjajo enotne kontaktne točke in organi kazenskega pregona, še naprej omejeni na kategorije podatkov, navedene v Prilogi II, oddelek B, točka 2, k Uredbi (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta⁶¹. Poleg tega bi bilo treba vse take osebne podatke čim bolj razlikovati glede na stopnjo njihove točnosti in zanesljivosti, pri čemer bi bilo treba dejstva razlikovati od osebnih ocen, da bi se zagotovili varstvo posameznikov ter kakovost in zanesljivost izmenjanih informacij. Če se zdi, da so osebni podatki nepravilni, bi jih bilo treba nemudoma popraviti ali izbrisati. Tak popravek ali izbris in vso drugo obdelavo osebnih podatkov v zvezi z dejavnostmi na podlagi te direktive bi bilo treba izvajati v skladu z veljavnimi pravili prava Unije, zlasti v skladu z Direktivo (EU) 2016/680 in Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta⁶², katerih pravil ta direktiva ne spreminja.

- (17) Da bi se omogočilo ustrezno in hitro zagotavljanje informacij s strani enotnih kontaktnih točk bodisi na podlagi zaprosila bodisi na njihovo lastno pobudo, je pomembno, da ustrezni uradniki zadevnih držav članic razumejo drug drugega. Jezikovne ovire pogosto ovirajo čezmejno izmenjavo informacij. Zato bi bilo treba določiti pravila o uporabi jezikov, v katerih se predložijo zaprosila za informacije enotnim kontaktnim točkam, informacije, ki jih predložijo enotne kontaktne točke, in vsa druga sporočila v zvezi z njimi, na primer o zavrnitvah in pojasnilih. Z navedenimi pravili bi bilo treba vzpostaviti ravnovesje med spoštovanjem jezikovne raznolikosti znotraj Unije in ohranjanjem čim nižjih stroškov prevajanja na eni strani ter operativnimi potrebami, povezanimi z ustreznimi in hitrimi čezmejnimi izmenjavami informacij, na drugi strani. Zato bi morale države članice pripraviti seznam, ki bi vseboval enega ali več uradnih jezikov Unije po njihovi izbiri, vendar bi vseboval tudi en jezik, ki je splošno razumljiv in se uporablja v praksi, in sicer angleščino.
- (18) Prednostna naloga je nadaljnji razvoj Agencije Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) kot kriminalističnega informacijskega vozlišča Unije. Zato bi bilo treba pri izmenjavi informacij ali vseh povezanih sporočil ne glede na to, ali ta poteka na podlagi zaprosila za informacije, predloženega enotni kontaktni točki ali organu kazenskega pregona, ali na njihovo lastno pobudo, kopijo poslati Europolu, vendar le v obsegu, v katerem izmenjava zadeva kazniva dejanja, ki spadajo med cilje Europolu. V praksi lahko to poteka s privzetim označevanjem ustreznega okna SIENA.
- (19) Odpraviti bi bilo treba širjenje komunikacijskih kanalov, ki se uporabljajo za prenos informacij s področja kazenskega pregona med državami članicami, in sporočil v zvezi z njimi, saj ovirajo ustrezno in hitro izmenjavo takih informacij. Zato bi morala biti

⁶⁰ Direktiva (EU) 2016/680 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Okvirnega sklepa Sveta 2008/977/PNZ (UL L 119, 4.5.2016, str. 89).

⁶¹ Uredba (EU) 2016/794 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o Agenciji Evropske unije za sodelovanje na področju preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj (Europol) ter nadomestitvi in razveljavitvi sklepov Sveta 2009/371/PNZ, 2009/934/PNZ, 2009/935/PNZ, 2009/936/PNZ in 2009/968/PNZ (UL L 135, 24.5.2016, str. 53).

⁶² Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

uporaba mrežne aplikacije za varno izmenjavo informacij, imenovane SIENA, ki jo upravlja Europol v skladu z Uredbo (EU) 2016/794, obvezna za vse take prenose in sporočila na podlagi te direktive, vključno s pošiljanjem zaprosil za informacije, predloženih enotnim kontaktnim točkam in neposredno organom kazenskega pregona, zagotavljanjem informacij na podlagi takih zaprosil in na njihovo lastno pobudo, sporočili o zavrnitvah in pojasnilih ter kopijami, poslanimi enotnim kontaktnim točkam in Europolu. V ta namen bi morali biti vse enotne kontaktne točke in vsi organi kazenskega pregona, ki so lahko vključeni v take izmenjave, neposredno povezani z aplikacijo SIENA. V zvezi s tem bi bilo treba določiti prehodno obdobje, da se omogoči popolna uvedba aplikacije SIENA.

- (20) Za poenostavitev, olajšanje in boljše upravljanje pretoka informacij bi morala vsaka država članica vzpostaviti ali imenovati enotno kontaktno točko, pristojno za usklajevanje izmenjav informacij na podlagi te direktive. V odziv na vse večjo potrebo po skupnem spopadanju s čezmejnimi kriminalom, kot sta neupravičen promet s prepovedanimi drogami in terorizem, bi morale enotne kontaktne točke zlasti prispevati k zmanjšanju razdrobljenosti okolja organov kazenskega pregona, zlasti v zvezi s pretokom informacij. Da bi lahko enotne kontaktne točke učinkovito izpolnjevale svoje funkcije usklajevanja v zvezi s čezmejno izmenjavo informacij za namene kazenskega pregona na podlagi te direktive, bi jim bilo treba dodeliti več posebnih, minimalnih nalog, prav tako pa bi morale imeti določene minimalne zmogljivosti.
- (21) Navedene zmogljivosti enotnih kontaktnih točk bi morale vključevati dostop do vseh informacij, ki so na voljo znotraj njihove države članice, vključno z uporabniku prijaznim dostopom do vseh ustreznih zbirk podatkov in platform Unije ter mednarodnih zbirk podatkov in platform v skladu z načini, določenimi v veljavnem pravu Unije in nacionalnem pravu. Da bi lahko enotne kontaktne točke izpolnile zahteve te direktive, zlasti zahteve v zvezi z roki, bi jim bilo treba zagotoviti ustrezne vire, vključno z ustreznimi prevajalskimi zmogljivostmi in 24-urnim delovanjem. V tem smislu lahko sprejemni center, ki lahko pregleduje, obdeluje in posreduje prejeta zaprosila za informacije, poveča njihovo učinkovitost in uspešnost. Navedene zmogljivosti bi morale vključevati tudi stalno razpoložljivost pravosodnih organov, pristojnih za izdajo potrebnih sodnih odobritev. V praksi lahko to poteka na primer z zagotavljanjem fizične prisotnosti ali funkcionalne razpoložljivosti takih pravosodnih organov bodisi v prostorih enotne kontaktne točke bodisi z neposredno razpoložljivostjo na poziv.
- (22) Da bi lahko enotne kontaktne točke učinkovito opravljale svoje funkcije usklajevanja na podlagi te direktive, bi morale biti sestavljene iz predstavnikov nacionalnih organov kazenskega pregona, ki jih je treba vključiti zaradi ustrezne in hitre izmenjave informacij na podlagi te direktive. Čeprav vsaka država članica odloča o točni organizaciji in sestavi, ki sta potrebni za izpolnitev navedene zahteve, lahko taki predstavniki vključujejo policijske in carinske organe ter druge organe kazenskega pregona, ki so pristojni za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje kaznivih dejanj, pa tudi morebitne kontaktne točke za regionalne in dvostranske urade, kot so uradniki za zvezo in atašeji, premeščeni ali napateni v druge države članice in ustrezne službe kazenskega pregona Unije, kot je Europol. Vendar bi morali vsaj zaradi učinkovitega usklajevanja enotne kontaktne točke sestavljati predstavniki nacionalne enote Europola, urada SIRENE, enote za informacije o potnikih in nacionalnega centralnega urada Interpola, kot so ustanovljeni na podlagi ustrezne zakonodaje in ne glede na to,

da se ta direktiva ne uporablja za izmenjave informacij, ki jih taka zakonodaja Unije posebej ureja.

- (23) Uporaba in upravljanje enotnega elektronskega sistema vodenja zadev, ki ima nekatere minimalne funkcije in zmogljivosti, s strani enotnih kontaktnih točk sta potrebna, da se jim omogoči uspešno in učinkovito opravljanje nalog na podlagi te direktive, zlasti v zvezi z upravljanjem informacij.
- (24) Da bi se omogočila potrebno spremljanje in ocenjevanje uporabe te direktive, bi bilo treba od držav članic zahtevati, da zberejo in Komisiji letno zagotovijo določene podatke. Ta zahteva je potrebna zlasti za odpravo pomanjkanja primerljivih podatkov za količinsko opredelitev ustreznih izmenjav informacij, olajšuje pa tudi obveznost poročanja Komisije.
- (25) Čezmejna narava kriminala in terorizma od držav članic zahteva, da se zanašajo druga na drugo, da bi obravnavale taka kazniva dejanja. Države članice same ne morejo zadovoljivo doseči ustreznega in hitrega pretoka informacij med ustreznimi organi kazenskega pregona in z Europolom. Zaradi obsega ukrepanja in njegovih učinkov je to mogoče bolje doseči na ravni Unije z določitvijo skupnih pravil o izmenjavi informacij. Unija lahko zato sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (26) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja. Ker ta direktiva nadgrajuje schengenski pravni red, bi se morala Danska v skladu s členom 4 navedenega protokola v šestih mesecih od dne, ko Svet sprejme to direktivo, odločiti, ali jo bo prenesla v svoje nacionalno pravo.
- (27) Ta direktiva predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda, pri katerih Irska sodeluje v skladu s Sklepom Sveta 2002/192/ES⁶³; Irska torej sodeluje pri sprejetju te direktive, ki je zato zanjo zavezujoča.
- (28) Ta direktiva za Islandijo in Norveško predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško o pridružitvi obeh k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁶⁴, ki spadajo na področje iz člena 1, točka H, Sklepa Sveta 1999/437/ES⁶⁵.
- (29) Ta direktiva za Švico predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁶⁶, ki spadajo na področje iz člena 1, točka H, Sklepa Sveta 1999/437/ES

⁶³ Sklep Sveta 2002/192/ES z dne 28. februarja 2002 o prošnji Irske, da sodeluje pri izvajanju nekaterih določb schengenskega pravnega reda (UL L 64, 7.3.2002).

⁶⁴ UL L 176, 10.7.1999, str. 36.

⁶⁵ Sklep Sveta 1999/437/ES z dne 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda (UL L 176, 10.7.1999).

⁶⁶ UL L 53, 27.2.2008, str. 52.

v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2008/146/ES⁶⁷ in členom 3 Sklepa Sveta 2008/149/PNZ⁶⁸.

- (30) Ta direktiva za Lihtenštajn predstavlja razvoj določb schengenskega pravnega reda v smislu Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda⁶⁹, ki spadajo na področje iz člena 1, točka H, Sklepa Sveta 1999/437/ES v povezavi s členom 3 Sklepa Sveta 2011/350/EU⁷⁰ in členom 3 Sklepa Sveta 2011/349/EU⁷¹ –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila za izmenjavo informacij med organi kazenskega pregona držav članic, kjer je to potrebno za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj.

Ta direktiva določa zlasti pravila o:

- (a) zaprosilih za informacije, predloženih enotnim kontaktnim točkam, ki jih vzpostavijo ali imenujejo države članice, zlasti v zvezi z vsebino takih zaprosil, obveznimi roki za zagotavljanje zahtevanih informacij, razlogi za zavrnitve takih zaprosil in komunikacijskim kanalom, ki ga je treba uporabiti v zvezi s takimi zaprosili;

⁶⁷ Sklep Sveta 2008/146/ES z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske skupnosti (UL L 53, 27.2.2008).

⁶⁸ Sklep Sveta 2008/149/PNZ z dne 28. januarja 2008 o sklenitvi Sporazuma med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda v imenu Evropske unije (UL L 53, 27.2.2008).

⁶⁹ UL L 160, 18.6.2011, str. 21.

⁷⁰ Sklep Sveta 2011/350/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi z odpravo kontrol na notranjih mejah in prostim gibanjem oseb, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011).

⁷¹ Sklep Sveta 2011/349/EU z dne 7. marca 2011 o sklenitvi Protokola med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo, Švicarsko konfederacijo in Kneževino Lihtenštajn o pristopu Kneževine Lihtenštajn k Sporazumu med Evropsko unijo, Evropsko skupnostjo in Švicarsko konfederacijo o pridružitvi Švicarske konfederacije k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda, v zvezi zlasti s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah in policijskim sodelovanjem, v imenu Evropske unije (UL L 160, 18.6.2011).

- (b) zagotavljanju ustreznih informacij enotnim kontaktnim točkam ali organom kazenskega pregona drugih držav članic na lastno pobudo, zlasti v zvezi s primeri in načinom, kako se take informacije zagotavljajo;
 - (c) komunikacijskem kanalu, ki ga je treba uporabiti za vse izmenjave informacij, in informacijah, ki jih je treba zagotoviti enotnim kontaktnim točkam v zvezi z neposrednimi izmenjavami informacij med organi kazenskega pregona držav članic;
 - (d) vzpostavitvi, nalogah, sestavi in zmogljivostih enotne kontaktne točke, tudi v zvezi z uporabo enotnega elektronskega sistema vodenja zadev za izpolnitev njenih nalog.
2. Ta direktiva se ne uporablja za izmenjave informacij med organi kazenskega pregona držav članic za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj, ki jih posebej urejajo drugi akti prava Unije.
3. Ta direktiva ne nalaga nobene obveznosti državam članicam v zvezi s:
- (a) pridobivanjem informacij s prisilnimi ukrepi, sprejetimi v skladu z nacionalnim pravom, za namen zagotavljanja informacij organom kazenskega pregona drugih držav članic;
 - (b) shranjevanjem informacij za namen iz točke (a);
 - (c) zagotavljanjem informacij organom kazenskega pregona drugih držav članic, ki se uporabljajo kot dokaz v sodnih postopkih.
4. Ta direktiva ne določa nobene pravice do uporabe informacij, zagotovljenih v skladu s to direktivo, kot dokaz v sodnih postopkih.

Člen 2 ***Opredelitev pojmov***

V tej direktivi:

- (1) „organ kazenskega pregona“ pomeni kateri koli organ držav članic, ki je na podlagi nacionalnega prava pristojen za namene preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj;
- (2) „kazniva dejanja“ pomeni kar koli od naslednjega:
 - (a) kazniva dejanja iz člena 2(2) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ⁷²;
 - (b) kazniva dejanja iz člena 3(1) in (2) Uredbe (EU) 2016/794;
 - (c) davčna kazniva dejanja, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, kot so opredeljena v nacionalnem pravu;
- (3) „informacije“ pomeni vsako vsebino, ki se nanaša na eno ali več fizičnih oseb, dejstev ali okoliščin, ki so pomembne za organe kazenskega pregona v zvezi z opravljanjem njihovih nalog preprečevanja, odkrivanja ali preiskovanja kaznivih dejanj na podlagi nacionalnega prava;
- (4) „razpoložljive informacije“ pomeni informacije, ki jih imajo bodisi enotne kontaktne točke bodisi organi kazenskega pregona zaprosene države članice,

⁷² Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

ali informacije, ki jih lahko te enotne kontaktne točke ali ti organi kazenskega pregona pridobijo od drugih javnih organov ali zasebnih strank s sedežem v tej državi članici brez prisilnih ukrepov;

- (5) „SIENA“ pomeni mrežno aplikacijo za varno izmenjavo informacij, ki jo upravlja Europol in je namenjena olajšanju izmenjave informacij med državami članicami in Europolom;
- (6) „osebni podatki“ pomeni osebne podatke, kot so opredeljeni v členu 4, točka (1), Uredbe (EU) 2016/679.

Člen 3

Načela izmenjave informacij

Države članice v zvezi z vsemi izmenjavami informacij na podlagi te direktive zagotovijo, da:

- (a) se vse ustrezne informacije, ki so na voljo enotni kontaktni točki ali organom kazenskega pregona držav članic, zagotavljajo enotni kontaktni točki ali organom kazenskega pregona drugih držav članic („načelo razpoložljivosti“);
- (b) so pogoji za zahtevanje informacij od enotne kontaktne točke ali organov kazenskega pregona drugih držav članic ter pogoji za zagotavljanje informacij enotnim kontaktnim točkam in organom kazenskega pregona drugih držav članic enakovredni tistim, ki se uporabljajo za zahtevanje podobnih informacij od lastnih organov kazenskega pregona ali njihovo zagotavljanje tem organom („načelo enakovrednega dostopa“);
- (c) informacije, zagotovljene enotni kontaktni točki ali organom kazenskega pregona druge države članice, ki so označene kot zaupne, ti organi kazenskega pregona varujejo v skladu z zahtevami iz nacionalnega prava te države članice, ki zagotavljajo podobno raven zaupnosti („načelo zaupnosti“).

Poglavje II

Izmenjave informacij prek enotnih kontaktnih točk

Člen 4

Zaprosila za informacije enotni kontaktni točki

1. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka in, če so se tako odločile, njihovi organi kazenskega pregona predložijo zaprosila za informacije enotnim kontaktnim točkam drugih držav članic v skladu s pogoji iz odstavkov 2 do 5.
Če se je država članica odločila, da lahko poleg njene enotne kontaktne točke tudi njeni organi kazenskega pregona predložijo zaprosila za informacije enotnim kontaktnim točkam drugih držav članic, zagotovi, da ti organi hkrati s predložitvijo takih zaprosil pošljejo kopijo teh zaprosil in vseh drugih sporočil v zvezi z njimi enotni kontaktni točki te države članice.
2. Zaprosila za informacije se enotni kontaktni točki druge države članice predložijo le, če obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da:
 - (a) so zahtevane informacije potrebne in sorazmerne za dosego namena iz člena 1(1);

- (b) so zahtevane informacije na voljo organom kazenskega pregona zaprošene države članice.
3. V vsakem zaprosilu za informacije enotni kontaktni točki druge države članice je treba navesti, ali je zaprosilo nujno ali ne.
- Ta zaprosila za informacije se štejejo za nujna, če glede na vsa upoštevana dejstva in okoliščine obravnavane zadeve obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da za zahtevane informacije velja eno ali več od naslednjega:
- (a) informacije so bistvenega pomena za preprečitev neposredne in resne grožnje javni varnosti države članice;
- (b) informacije so potrebne za zaščito življenjskih interesov osebe, ki so neposredno ogroženi;
- (c) informacije so potrebne za sprejetje odločitve, ki lahko vključuje ohranjanje omejevalnih ukrepov, ki pomenijo odvzem prostosti;
- (d) obstaja neposredno tveganje, da bodo informacije postale manj pomembne, če ne bodo nujno zagotovljene.
4. Zaprosila za informacije enotni kontaktni točki druge države članice vsebujejo vsa potrebna pojasnila, da se omogoči njihova ustrezna in hitra obdelava v skladu s to direktivo, vključno vsaj z naslednjim:
- (a) specifikacijo zahtevanih informacij, ki je tako podrobna, kot je to v danih okoliščinah razumno mogoče;
- (b) opisom namena, za katerega se informacije zahtevajo;
- (c) objektivnimi razlogi, v skladu s katerimi se domneva, da so zahtevane informacije na voljo organom kazenskega pregona zaprošene države članice;
- (d) kadar je ustrezno, pojasnilom povezave med namenom in osebo oziroma osebami, na katere se informacije nanašajo;
- (e) kadar je ustrezno, razlogi, zaradi katerih se zaprosilo šteje za nujno.
5. Zaprosila za informacije enotni kontaktni točki druge države članice se predložijo v enem od jezikov, vključenih na seznam, ki ga pripravi zaprošena država članica in se objavi v skladu s členom 11.

Člen 5

Zagotavljanje informacij v skladu z zaprosili enotni kontaktni točki

1. Države članice v skladu z odstavkom 2 tega člena in členom 6(3) zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka čim prej zagotovi informacije, zahtevane v skladu s členom 4, vsekakor pa v naslednjih rokih, kot je ustrezno:
- (a) v osmih urah za nujna zaprosila v zvezi z informacijami, ki so na voljo organom kazenskega pregona zaprošene države članice, ne da bi bilo treba pridobiti sodno odobritev;
- (b) v treh koledarskih dneh za nujna zaprosila v zvezi z informacijami, ki so na voljo organom kazenskega pregona zaprošene države članice ob obveznosti pridobitve sodne odobritve;
- (c) v sedmih koledarskih dneh za vsa nenujna zaprosila.

Roki iz prvega pododstavka začnejo teči v trenutku prejema zaprosila za informacije.

2. Kadar so na podlagi nacionalnega prava zaprosene države članice v skladu s členom 9 zahtevane informacije na voljo le po pridobitvi sodne odobritve, lahko zaprosena država članica odstopa od rokov iz odstavka 1, če je to potrebno za pridobitev take odobritve.

V takih primerih države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka stori oboje:

- (i) nemudoma obvesti enotno kontaktno točko ali, kadar je ustrezno, organ kazenskega pregona države članice, ki zaprosi za informacije, o pričakovani zamudi, pri čemer navede trajanje pričakovane zamude in razloge zanjo;
 - (ii) jo naknadno sproti obvešča in zagotovi zahtevane informacije čim prej po pridobitvi sodne odobritve.
3. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka zagotovi informacije, zahtevane v skladu s členom 4, enotni kontaktni točki ali, kadar je ustrezno, organu kazenskega pregona države članice, ki zanje zaprosi, v jeziku, v katerem je bilo to zaprosilo za informacije predloženo v skladu s členom 4(5).

Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka zagotovi zahtevane informacije organu kazenskega pregona države članice, ki zanje zaprosi, hkrati pošlje kopijo informacij enotni kontaktni točki te države članice.

Člen 6

Zavrnitve zaprosil za informacije

1. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka zagotovitev informacij, zahtevanih v skladu s členom 4, zavrne le, če obstaja kateri koli od naslednjih razlogov:
 - (a) zahtevane informacije niso na voljo enotni kontaktni točki in organom kazenskega pregona zaprosene države članice;
 - (b) zaprosilo za informacije ne izpolnjuje zahtev iz člena 4;
 - (c) sodna odobritev, ki se zahteva na podlagi nacionalnega prava zaprosene države članice v skladu s členom 9, je bila zavrnjena;
 - (d) zahtevane informacije pomenijo osebne podatke, ki niso podatki, ki spadajo v kategorije osebnih podatkov iz člena 10, točka (i);
 - (e) obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bi zagotavljanje zahtevanih informacij:
 - (i) bilo v nasprotju z bistvenimi interesi varnosti zaprosene države članice;
 - (ii) ogrozilo uspeh preiskave kaznivega dejanja, ki je v teku, ali
 - (iii) neupravičeno škodovalo življenjskim interesom fizične ali pravne osebe.

Vsaka zavrnitev vpliva le na del zahtevanih informacij, na katerega se nanašajo razlogi iz prvega pododstavka, in, kadar je ustrezno, ne vpliva na obveznost glede zagotavljanja drugih delov informacij v skladu s to direktivo.

2. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka v rokih iz člena 5(1) obvesti enotno kontaktno točko ali, kadar je ustrezno, organ kazenskega pregona

države članice, ki zaprosi za informacije, o zavrnitvi, pri čemer navede razloge za zavrnitev.

3. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka od enotne kontaktne točke ali, kadar je ustrezno, organa kazenskega pregona države članice, ki zaprosi za informacije, nemudoma zahteva dodatna pojasnila, potrebna za obdelavo zaprosila za informacije, ki bi ga bilo treba sicer zavrniti.

Roki iz člena 5(1) prenehajo teči od trenutka, ko enotna kontaktna točka ali, kadar je ustrezno, organ kazenskega pregona države članice, ki zaprosi za informacije, prejme zahtevo za pojasnila, do trenutka, ko enotna kontaktna točka zaprosene države članice prejme pojasnila.

4. Zavrnitve, razlogi za zavrnitve, zahteve za pojasnila in pojasnila iz odstavkov 3 in 4 ter vsa druga sporočila v zvezi z zaprosili za informacije enotni kontaktni točki druge države članice se posredujejo v jeziku, v katerem je bilo to zaprosilo predloženo v skladu s členom 4(5).

Poglavje III

Druge izmenjave informacij

Člen 7

Zagotavljanje informacij na lastno pobudo

1. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka ali njihovi organi kazenskega pregona na lastno pobudo zagotavljajo vse informacije, ki so jim na voljo, enotnim kontaktnim točkam ali organom kazenskega pregona drugih držav članic, če obstajajo objektivni razlogi za domnevo, da bi lahko bile take informacije pomembne za te države članice za namen iz člena 1(1). Vendar taka obveznost ne obstaja, če se v zvezi s takimi informacijami uporabljajo razlogi iz člena 6(1), točka (c), (d) ali (e).
2. Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka ali njihovi organi kazenskega pregona zagotavljajo informacije na lastno pobudo v skladu z odstavkom 1, te zagotavljajo v enem od jezikov, vključenih na seznam, ki ga pripravi zaprosena država članica in se objavi v skladu s členom 11.

Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka ali njihovi organi kazenskega pregona zagotavljajo take informacije organu kazenskega pregona druge države članice, hkrati pošljejo kopijo teh informacij enotni kontaktni točki te druge države članice.

Člen 8

Izmenjave informacij na podlagi zaprosil, predloženih neposredno organom kazenskega pregona

Države članice zagotovijo, da kadar enotne kontaktne točke ali organi kazenskega pregona predložijo zaprosila za informacije neposredno organom kazenskega pregona druge države članice, njihove enotne kontaktne točke ali njihovi organi kazenskega pregona takrat, ko pošljejo taka zaprosila, zagotovijo informacije v skladu s takimi zaprosili ali pošljejo vsa druga sporočila v zvezi z njimi, hkrati pošljejo njihovo kopijo enotni kontaktni točki te druge

države članice, kadar je pošiljatelj organ kazenskega pregona, pa tudi enotni kontaktni točki svoje države članice.

Poglavje IV

Dodatna pravila o zagotavljanju informacij na podlagi poglavij II in III

Člen 9

Sodna odobritev

1. Države članice ne zahtevajo nobene sodne odobritve za zagotavljanje informacij enotnim kontaktnim točkam ali organom kazenskega pregona druge države članice na podlagi poglavij II in III, če se taka zahteva ne uporablja v zvezi s podobnim zagotavljanjem informacij njihovi enotni kontaktni točki ali njihovim organom kazenskega pregona.
2. Države članice zagotovijo, da kadar njihovo nacionalno pravo zahteva sodno odobritev za zagotavljanje informacij enotnim kontaktnim točkam ali organom kazenskega pregona druge države članice v skladu z odstavkom 1, njihove enotne kontaktne točke ali njihovi organi kazenskega pregona nemudoma sprejmejo vse potrebne ukrepe v skladu z njihovim nacionalnim pravom za čim prejšnjo pridobitev take sodne odobritve.
3. Zahtevki za izdajo sodne odobritve iz odstavka 1 se ocenijo, o njih pa se odloči v skladu z nacionalnim pravom države članice pristojnega pravosodnega organa.

Člen 10

Dodatna pravila za informacije, ki pomenijo osebne podatke

Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka ali njihovi organi kazenskega pregona zagotavljajo informacije na podlagi poglavij II in III, ki pomenijo osebne podatke:

- (i) so kategorije zagotovljenih osebnih podatkov še naprej omejene na tiste, ki so navedene v Prilogi II, oddelek B, točka 2, k Uredbi (EU) 2016/794;
- (ii) njihova enotna kontaktna točka ali njihovi organi kazenskega pregona hkrati, in če je mogoče, zagotovijo vse potrebne elemente, ki enotni kontaktni točki ali organu kazenskega pregona druge države članice omogočajo oceno stopnje točnosti, popolnosti in zanesljivosti osebnih podatkov ter obsega, v katerem so osebni podatki posodobljeni.

Člen 11

Seznam jezikov

1. Države članice določijo in posodablajo seznam z enim ali več uradnih jezikov Unije, v katerih lahko njihova enotna kontaktna točka zagotavlja informacije na podlagi zaprosila za informacije ali na lastno pobudo. Ta seznam vključuje angleščino.
2. Države članice te sezname in njihove morebitne posodobitve predložijo Komisiji. Komisija te sezname in njihove morebitne posodobitve objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 12

Zagotavljanje informacij Europolu

Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka ali njihovi organi kazenskega pregona pošljejo zaprosila za informacije, zagotavljajo informacije v skladu s takimi zaprosili, zagotavljajo informacije na lastno pobudo ali pošljejo druga sporočila v zvezi z njimi na podlagi poglavij II in III, hkrati pošljejo njihovo kopijo Europolu, če informacije, na katere se sporočilo nanaša, zadevajo kazniva dejanja, ki v skladu z Uredbo (EU) 2016/794 spadajo med cilje Europolu.

Člen 13

Uporaba aplikacije SIENA

1. Države članice zagotovijo, da kadar njihova enotna kontaktna točka ali njihovi organi kazenskega pregona pošljejo zaprosila za informacije, zagotavljajo informacije v skladu s takimi zaprosili, zagotavljajo informacije na lastno pobudo ali pošljejo druga sporočila v zvezi z njimi na podlagi poglavij II in III ali člena 12, to izvajajo prek aplikacije SIENA.
2. Države članice zagotovijo, da so njihova enotna kontaktna točka in njihovi organi kazenskega pregona, ki so lahko vključeni v izmenjavo informacij na podlagi te direktive, neposredno povezani z aplikacijo SIENA.

Poglavje V

Enotna kontaktna točka za izmenjavo informacij med državami članicami

Člen 14

Vzpostavitev, naloge in zmogljivosti

1. Vsaka država članica vzpostavi ali imenuje eno nacionalno enotno kontaktno točko, ki je osrednji subjekt, odgovoren za usklajevanje izmenjav informacij na podlagi te direktive.
2. Države članice zagotovijo, da je njihova enotna kontaktna točka opolnomočena za opravljanje najmanj vseh naslednjih nalog:
 - (a) prejetje in ocenjevanje zaprosil za informacije;
 - (b) posredovanje zaprosil za informacije ustreznemu nacionalnemu organu oziroma ustreznim nacionalnim organom kazenskega pregona in po potrebi usklajevanje obdelave takih zaprosil med njimi in zagotavljanje informacij na podlagi takih zaprosil;
 - (c) analiziranje in strukturiranje informacij zaradi njihovega zagotavljanja enotnim kontaktnim točkam in, kadar je ustrezno, organom kazenskega pregona drugih držav članic;
 - (d) zagotavljanje informacij enotnim kontaktnim točkam in, kadar je ustrezno, organom kazenskega pregona drugih držav članic na podlagi zaprosil ali na lastno pobudo v skladu s členoma 5 in 7;
 - (e) zavrnitev zagotavljanja informacij v skladu s členom 6 in po potrebi zahtevanje pojasnil v skladu s členom 6(3);

- (f) pošiljanje zaprosil za informacije enotnim kontaktnim točkam drugih držav članic v skladu s členom 4 in po potrebi zagotavljanje pojasnil v skladu s členom 6(3).
3. Države članice zagotovijo, da:
- (a) ima njihova enotna kontaktna točka dostop do vseh informacij, ki so na voljo njihovim organom kazenskega pregona, če je to potrebno za opravljanje njenih nalog na podlagi te direktive;
 - (b) njihova enotna kontaktna točka opravlja naloge 24 ur na dan in 7 dni v tednu;
 - (c) se njihovi enotni kontaktni točki zagotovijo osebje, viri in zmogljivosti, tudi za prevajanje, ki so potrebni za ustrezno in hitro opravljanje njenih nalog v skladu s to direktivo in zlasti z roki iz člena 5(1);
 - (d) so pravosodni organi, pristojni za izdajo sodnih odobritev, ki se zahtevajo na podlagi nacionalnega prava v skladu s členom 9, enotni kontaktni točki na voljo 24 ur na dan in 7 dni v tednu.
4. Države članice v enem mesecu od vzpostavitve ali imenovanja njihove enotne kontaktne točke o tem uradno obvestijo Komisijo. Te informacije po potrebi posodabljujejo.

Komisija ta uradna obvestila in njihove morebitne posodobitve objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 15 **Sestava**

1. Države članice določijo organizacijo in sestavo svoje enotne kontaktne točke tako, da lahko učinkovito in uspešno opravlja svoje naloge na podlagi te direktive.
2. Države članice zagotovijo, da njihovo enotno kontaktno točko sestavljajo predstavniki nacionalnih organov kazenskega pregona, katerih sodelovanje je potrebno za ustrezno in hitro izmenjavo informacij na podlagi te direktive, vključno vsaj z naslednjim, če ustrezná zakonodaja zadevno državo članico zavezuje k vzpostavitvi ali imenovanju takih enot ali uradov:
 - (a) nacionalna enota Europolá, ustanovljena s členom 7 Uredbe (EU) 2016/794;
 - (b) urad SIRENE, ustanovljen s členom 7(2) Uredbe (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta⁷³;
 - (c) enota za informacije o potnikih, ustanovljena na podlagi člena 4 Direktive (EU) 2016/681;
 - (d) nacionalni centralni urad Interpolá, ustanovljen s členom 32 Ustanovne listine Mednarodne organizacije kriminalistične policije – Interpol.

⁷³ Uredba (EU) 2018/1862 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. novembra 2018 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi schengenskega informacijskega sistema (SIS) na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, o spremembi in razveljavitvi Sklepa Sveta 2007/533/PNZ ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1986/2006 Evropskega parlamenta in Sveta in Sklepa Komisije 2010/261/EU (UL L 312, 7.12.2018, str. 56).

Člen 16
Sistem vodenja zadev

1. Države članice zagotovijo, da njihova enotna kontaktna točka uporablja in upravlja enotni elektronski sistem vodenja zadev kot odložišče, ki enotni kontaktni točki omogoča, da opravlja svoje naloge na podlagi te direktive. Sistem vodenja zadev ima najmanj vse naslednje funkcije in zmogljivosti:
 - (a) beleženje prejetih in poslanih zaprosil za informacije iz členov 5 in 8 ter vseh drugih sporočil z enotnimi kontaktnimi točkami in, kadar je ustrezno, organi kazenskega pregona drugih držav članic v zvezi s takimi zaprosili, vključno z informacijami o zavrnitvah ter zahtevami za pojasnila in zagotavljanjem pojasnil iz člena 6(2) oziroma (3);
 - (b) beleženje sporočil med enotno kontaktno točko in nacionalnimi organi kazenskega pregona v skladu s členom 15(2), točka (b);
 - (c) beleženje zagotavljanja informacij enotni kontaktni točki in, kadar je ustrezno, organom kazenskega pregona drugih držav članic v skladu s členi 5, 7 in 8;
 - (d) navzkrižno preverjanje prejetih zaprosil za informacije iz členov 5 in 8 glede na informacije, ki so na voljo enotni kontaktni točki, vključno z informacijami, ki se zagotavljajo v skladu s členom 5(3), drugi pododstavek, in členom 7(2), drugi pododstavek, ter drugimi ustreznimi informacijami, zabeleženimi v sistemu vodenja zadev;
 - (e) zagotavljanje ustreznega in hitrega odzivanja na prejeta zaprosila za informacije iz člena 4, zlasti z namenom spoštovanja rokov za zagotavljanje zahtevanih informacij iz člena 5;
 - (f) interoperabilnost z aplikacijo SIENA, zlasti zagotavljanje, da se lahko sporočila, prejeta prek aplikacije SIENA, beležijo neposredno v sistemu vodenja zadev in da se lahko sporočila, poslana prek aplikacije SIENA, pošljejo neposredno iz sistema vodenja zadev;
 - (g) priprava statističnih podatkov v zvezi z izmenjavami informacij na podlagi te direktive za namene ocenjevanja in spremljanja, zlasti za namen člena 17;
 - (h) zapisovanje dnevnikov o dostopu in drugih dejavnosti obdelave v zvezi z informacijami, ki jih vsebuje sistem vodenja zadev, za namene odgovornosti in kibernetске varnosti.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se vsa tveganja na področju kibernetске varnosti v zvezi s sistemom vodenja zadev, zlasti v zvezi z njegovo arhitekturo, upravljanjem in nadzorom, obvladujejo in obravnavajo preudarno in učinkovito ter da so določeni ustrezni zaščitni ukrepi pred nepooblaščenim dostopom in zlorabo.
3. Države članice zagotovijo, da so vsi osebni podatki, ki jih obdeluje njihova enotna kontaktna točka, v sistem vodenja zadev vključeni le tako dolgo, kot je to potrebno in sorazmerno za namene, za katere se osebni podatki obdelujejo, in da se naknadno nepreklicno izbrišejo.

Poglavje VI

Končne določbe

Člen 17

Statistični podatki

1. Države članice do 1. marca vsako leto Komisiji zagotovijo statistične podatke o izmenjavah informacij z drugimi državami članicami na podlagi te direktive.
2. Statistični podatki zajemajo vsaj:
 - (a) število zaprosil za informacije, ki so jih predložili njihova enotna kontaktna točka in njihovi organi kazenskega pregona;
 - (b) število zaprosil za informacije, ki so jih prejeli in nanje odgovorili njihova enotna kontaktna točka in njihovi organi kazenskega pregona, razčlenjeno po nujnih in nenujnih zaprosilih ter po drugih državah članicah, ki prejemajo informacije;
 - (c) število zaprosil za informacije, ki so bila zavrnjena v skladu s členom 6, razčlenjeno po državah članicah, ki zaprosijo za informacije, in po razlogu za zavrnitev;
 - (d) število zadev, v katerih se je odstopalo od rokov iz člena 5(1) zaradi pridobitve sodne odobritve v skladu s členom 5(2), razčlenjeno po državah članicah, ki so predložile zadevna zaprosila za informacije.

Člen 18

Poročanje

1. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do [datum začetka veljavnosti + tri leta] predloži poročilo o oceni izvajanja te direktive.
2. Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do [datum začetka veljavnosti + pet let] predloži poročilo o oceni učinkovitosti in uspešnosti te direktive. Komisija upošteva informacije, ki jih zagotovijo države članice, in druge ustrezne informacije v zvezi s prenosom in izvajanjem te direktive. Komisija na podlagi tega ocenjevanja določi ustrezne nadaljnje ukrepe, po potrebi vključno z zakonodajnim predlogom.

Člen 19

Spremembe Schengenske konvencije

Od [datuma iz člena 21(1), prvi pododstavek] se Schengenska konvencija spremeni:

- (i) člen 39 se nadomesti s to direktivo, če se ta člen nanaša na izmenjavo informacij za namen iz člena 1(1) te direktive;
- (ii) člen 46 se črta.

Člen 20

Razveljavitev

Okvirni sklep 2006/960/PNZ se razveljavi s/z [datum iz člena 21(1), prvi pododstavek].

Sklici na navedeni okvirni sklep se razumejo kot sklici na ustrezne določbe te direktive.

Člen 21

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do [*datum začetka veljavnosti + dve leti*]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice te predpise uporabljajo od navedenega datuma. Vendar člen 13 uporabljajo od [*datum začetka veljavnosti + štiri leta*].

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 22

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 23

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednik

Za Svet
predsednik